Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2162 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 13 aprilie 1956

Toți tinerii — la startul marii competiții!

Nu s-a stins încă bine ecoul marei întreceri sportive de iarnă a tineretului și iată că pretutindeni în regiuni se fac ultimele pregătiri în vederea primului start al unei și mai grandioase competiții de masă: Spartachiada de vară a tineretului.

Ne sînt încă proaspete în minte tablourile pline de entuziasm pe care le-a furnizat competiția: sute de mii de tineri care făceau primii pași în sport; cele peste 400.000 de fete care au luptat pentru întîietate în concursuri. In urmă cu cîteva săptămîni, pe pîrtiile de la Poiana Stalin a devenit cunoscută o tînără și talentată sportivă: Iuliana Cotfas, cîștigătoarea unei probe de schi fond a Spartachiadei de iarnă a tineretului. In întrecerile finale de la Poiana Stalin și București s-au afirmat numeroase noi talente sportive ca Ion Maier, Elena Răduică, Vlascici Zaharia, Stelian Boteanu și numeroși alți tineri și tinere.

După „Cupa Tineretului Muncitor", după tradiționalele crosuri „Să întîmpinăm 1 Mai" și „7 Noiembrie", după Spartachiada satelor și „Concursurile Sportive ale Tineretului", Spartachiada de iarnă a tineretului a dat posibilitatea să se evidențieze din nou ce uriașă rezervă de talente sportive formează tineretul orașelor și satelor noastre.

Numeroși maeștri ai sportului și alți sportivi de valoare, ca Alexandru Merică, Natalia Cernat, Alexandra Sicoe, Tinela Pleșoianu și mulți alții ca ei s-au afirmat în urma participării lor la marile concursuri de masă.

Este sigur că întrecerile Spartachiadei de vară la care vor participa tineri și vîrstnici din întreprinderi și instituții, tineri țărani muncitori, precum și elevi și studenți, vor duce la creșterea continuă a activității sportive de masă, la afirmarea de noi și noi talente sportive.

Spartachiada de vară a tineretului se organizează la următoarele discipline sportive: atletism, natație, handbal, volei, ciclism, fotbal și oină. Prima etapă a competiției se desfășoară între 1 IV — 17 VI-a. Această etapă — etapa de colectiv — este cea mai importantă datorită faptului că în cadrul ei se vor întrece cei mai mulți concurenți. Această etapă este socotită pe drept cuvînt — cheia succesului întregii competiții. Așa, după cum a arătat experiența Spartachiadei de iarnă, acolo unde etapa de colectiv — etapa de masă — a fost temeinic organizată, victoriile sportive n-au întîrziat să se arate. Regiunile Craiova, Hunedoara, Stalin, au reușit să se situeze printre primele din țară, tocmai datorită bunei organizări a acestei etape. Știrile sosite vorbesc despre pregătirile ce se desfășoară în țară în vederea primului start. In unele locuri — e drept, încă puține — întrecerile au și început. La actuala Spartachiadă, potrivit acestor știri, în regiunea Craiova vor participa 300.000 de tineri, iar în Suceava 250.000 de tineri, deci cu 100.000 mai mulți decît în trecuta competiție.

Din păcate însă, în numeroase alte regiuni printre care București, pregătirile au rămas mult în urmă. Unele comisii regionale de organizare a Spartachiadei amețite pe semne de succesele obținute în lunile trecute și-au luat un mic „concediu", neglijînd pregătirile preliminare etapei de colectiv. Din această cauză concursurile n-au putut începe la termenul fixat.

Comisiile regionale de organizare, cele raionale și orășenești ca și cele comunale vor trebui să-și sporească eforturile pentru a atrage un număr și mai mare de participanți la Spartachiada de vară. O atenție deosebită trebuie acordată problemei îmbunătățirii formelor de agitație. Afișele, panourile, programele sportive ale emisiunilor locale de radio, echipele sportive demonstrative ca și toate celelalte forme de agitație vor trebui mai larg folosite.

O atenție deosebită trebuie acordată desfășurării Spartachiadei în școli. Vor trebui luate măsurile necesare pentru ca etapa de colectiv în școli să se termine pînă la data de 15 mai, pentru a nu stînjeni examenele școlare.

Regulamentul Spartachiadei de vară a tineretului trebuie popularizat cu toată grija și răbdarea cuvenită. Va trebui să se facă cunoscut tuturor tinerilor că, la concursurile Spartachiadei de vară a tineretului pot participa toți tinerii și adulții începînd de la vîrsta de 14 ani în sus, cu excepția sportivilor clasificați de orice categorie. Pentru prima etapă înscrierile se fac la colectivele sportive de la orașe și sate. In satele unde nu sînt colective sportive înscrierile se vor face la căminele culturale. Inscrierile se pot face cu cel puțin 3-4 zile înaintea concursurilor organizate de colectiv, la fiecare ramură de sport. O preocupare importantă trebuie s-o constituie procurarea și confecționarea de materiale necesare concursurilor (mingi, plase, echipament, etc).

De altfel, în cursul acestei luni, masele de tineri sportivi de la orașe și sate au început în cadrul lunii construcțiilor și amenajărilor de baze sportive să construiască baze simple. In felul acesta se dezvoltă larga inițiativă necesară desfășurării în condiții mai bune a Spartachiadei de vară a tineretului.

Pentru cei care doresc să participe la concursurile Spartachiadei este bine să se organizeze centre de pregătire unde să fie pus la dispoziția acestora materialul necesar și instructori care să se ocupe de pregătirea lor. In cadrul acestor centre vor trebui mobilizați sportivi fruntași care să facă demonstrații tehnice și să ajute practic la pregătirea participanților.

In primele rînduri ale acelora care sînt chemați să ducă munca de popularizare și mobilizare a tineretului în vederea deplinei reușite a Spartachiadei vor trebui să fie antrenorii, instructorii și profesorii de educație fizică.

In aceste zile, în toate colțurile țării, sute de mii de tineri se vor întrece pentru a-și măsura forțele în concursuri sportive prietenești. Organizațiile U.T.M. sînt datoare să sprijine cu toată seriozitatea actuala etapă a spartachiadei sub lozinca: „Toți tinerii la startul Spartachiadei de vară".

„Scînteia tineretului"

Noutăți din portul Constanța

Noi remorchere romînești

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Impreună cu maiștrii, șeful secției construcții a șantierului naval maritim din Constanța lucrează la un desen pe o planșă neobișnuit de mare —750 m.p. Aici se folosesc rigle de cîțiva metri, iar oamenii fac o adevărată cursă de la un capăt la celălalt al planșei.

După planuri litografiate, se trece în mărime naturală profilul noilor remorchere de producție romînească.

Printre tinerii care muncesc în secție se află utemistul Ion Nicolau, elev în anul III al Școlii profesionale metalurgice a șantierului naval.

In sala construcțiilor se pregătesc schelele pentru calarea primului remorcher romînesc. Intr-una din zilele acestea, nituitorii vor prinde plăcile de tablă groasă.

Macaragiul de la nr. 4

...Puternicele macarale electrice străjuiesc portul. Vapoarele sînt descărcate și încărcate într-un ritm tot mai scurt, datorită mecanizării celor mai importante procese de muncă.

Gizolu Șefchi — de pe macaraua cu nr. 4 — e un tînăr harnic. El mînuiește macaraua cu o capacitate de transport de 3 tone.

De pe vasul turcesc „Demir Cale" sau vasul grecesc „Constantinos", undeva departe sînt descărcați sacii cu ciment romînesc. Cei care descarcă poate nu știu că în portul romînesc Constanța macaraua de la nr. 4 a ridicat în 41 de ore 1.380 de tone de ciment.

O faptă eroică

De curînd la bordul navei de luptă „N", a venit un oaspete, tovarășul Dobre Hornet, secretarul organizației de partid a șantierului naval. Oaspetele a fost primit de comandant. Secretarul de partid i-a transmis cu acest prilej marinarului utemist Iorga Iacob mulțumirile și recunoștința întregului personal al șantierului, pentru fapta sa demnă de ostaș al armatei populare, salvarea vieții unui tovarăș muncitor.

Iată ce s-a petrecut:

Intr-o zi obișnuită de lucru, în hala mare a atelierului mecanic din șantier, cîțiva mecanici montori, sub conducerea comunistului Constantin Nicolae, experimentau funcționarea unui motor auxiliar de tractor K.D. In apropierea mecanicilor, sta și cartnicul major Iorga Iacob, comandantul postului de luptă nr. 4 căldări.

In timpul probelor, șeful echipei verifica bujia cu ajutorul magnetoului. Motorul, stropit de benzină, s-a aprins. In fața pericolului ivit, muncitorul a sărit degrabă să stingă incendiul. Comunistul Constantin a fost în primele rînduri. In timpul luptei cu flăcările, s-a răsturnat cutia cu benzină de pe blocul-motor. Benzina i-a stropit salopeta de lucru. In cîteva secunde, comunistul nostru s-a pomenit înconjurat de flăcări. Atunci marinarul Iorga Iacob s-a repezit spre muncitorul învăluit în flăcări, i-a rupt bluza salopetei și, fără să-i pese de arsurile făcute pe palme, i-a salvat viața.

Primind ajutor medical la timp, comunistul Constantin, șeful echipei montori, a fost transportat la spital unde s-a însănătoșit. Azi muncește din nou în mijlocul tovarășilor săi de pe șantier.

Pentru fapta demnă de un marinar al armatei populare, utemistul marinar Iorga a fost felicitat și recompensat de conducerea șantierului naval.

VIOREL LUPU

A INTRAT IN FUNCȚIUNE TURBOSUFLANTA nr. 1

De curînd, la Combinatul Siderurgic din Hunedoara, în hala luminoasă a turbosuflantelor, a intrat în funcțiune turbosuflanta nr. 1, care are un debit de 2500 metri cubi aer pe minut. Instalația turbosuflantei nr. 1 este cea mai mare și modernă instalație de acest gen din țară.

De la punerea ei în funcțiune și pînă în prezent nu s-a semnalat nici o abatere de la procesul normal de funcționare. Executată în Uniunea Sovietică la uzinele „Nevskizavod" din Leningrad, turbosuflanta nr. 1 este înzestrată cu aparataje de siguranță care împiedică intrarea gazului de furnal prin conductele de aer. Manevrarea ei este în totalitate mecanizată. De pildă, manevrarea șuberelor se face cu ajutorul comenzilor electrice.

In fotografie: utemistul Nicolae Constantin supraveghiază turbosuflanta nr. 1.

Intîmpinăm 1 MAI

Pe șantierul HUNEDOARA

HUNEDOARA 12 (Agerpres). In aceste zile din preajma tradiționalei sărbători a oamenilor muncii — 1 Mai — pe șantierul Hunedoarei se lucrează intens. Colectivul întreprinderii de construcții siderurgice (ICSH) muncește cu avînt sporit pentru ridicarea noilor obiective, care vor contribui la dezvoltarea combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej". **Alături de noul furnal de 700 m.c., care va intra în funcțiune peste puțin timp, în cadrul combinatului se construiesc: o oțelărie Martin modernă, o oțelărie electrică, un laminor Bluming de mare capacitate. De asemenea, se lucrează la terminarea construcției celei de a doua baterii a uzinei cocsochimice, precum și la secțiile de subproduse de cocserie.**

La noua oțelărie Martin, ca și pe celelalte șantiere ale combinatului siderurgic, lucrările sînt în toi. La corpul principal al oțelăriei s-a și terminat săparea fundațiilor, iar în prezent se lucrează la turnarea betonului în cofraje și la montarea scheletului metalic al halelor cuptoarelor Martin. Cu ajutorul unor macarale puternice, montorii ridică pachete de forme metalice preasamblate, pe care le montează pe stîlpi metalici. In acest fel ei scurtează durata lucrărilor. Constructorii cu experiență, în majoritatea lor tineri, printre care inginerii Ionel Suciu, Florian Constantinescu și Ștefan Rădvan, conduc cu pricepere lucrările de construcții și montaj ale celei mai mari oțelării Martin din țară. **Această oțelărie gigant, va da anual o cantitate de oțel aproape egală cu producția actuală a țării. Fiecare cuptor va produce de peste 3 ori mai mult oțel decît un cuptor de la actuala oțelărie Martin a combinatului.** In prima etapă a construcției, care se încheie anul viitor, va fi terminată în întregime hala cuptoarelor și va intra în funcțiune primul cuptor Martin.

Pe șantierul noii oțelării electrice, constructorii și-au organizat munca în trei schimburi folosind astfel mai bine capacitatea de lucru a utilajelor. Ei sînt hotărîți să termine încă în cursul acestui an, construcția halei principale pentru a permite astfel intrarea în funcțiune a primului cuptor electric de mare capacitate. Pe șantier au și început să sosească numeroase utilaje și construcții metalice fabricate în Uniunea Sovietică și în diferite uzine din țara noastră. Intensificînd întrecerea socialistă constructorii de pe acest șantier obțin succese importante.

Noua oțelărie electrică va aduce o contribuție însemnată la sporirea producției de oțel special, necesar fabricării unor piese de mare uzură: pinioane, rulmenți etc.

In acest an va intra în funcțiune și cea de a doua baterie a uzinei cocsochimice. Aici, lucrările se află într-un stadiu avansat. Biruind numeroase greutăți, constructorii din brigăzile conduse de Mihai Echert și Ladislau Deac, care au lucrat și la prima baterie de cocs, muncesc cu avînt sporit la înzidirea cuptoarelor. Pînă acum au și fost terminate mai mult de 2/3 din numărul total al cuptoarelor noii baterii. Montorii, avînd experiența dobîndită din timpul lucrărilor la prima baterie, au hotărît să execute montarea într-un timp mai scurt cu 3 luni și jumătate față de durata lucrărilor la prima baterie. Brigăzile de muncitori conduse de maiștrii Ion Oprea, Ștefan Crișan, Ladislau Benedec, ca și montorii din echipa condusă de Dumitru Dincă îndeplinesc zilnic mai mult de două norme și jumătate fiecare.

Odată cu construcția uzinei cocsochimice se lucrează în prezent și la ridicarea noilor secții chimice de subproduse de cocserie. Anul acesta se va termina construcția secției de extracție a benzenului din gaz de cocs, cea de sulfat de amoniu și de piridină.

In afară de aceste mari construcții, **dezvoltarea combinatului siderurgic va fi întregită în actualul plan cincinal prin intrarea în funcțiune a laminorului Bluming de mare capacitate.** Utilajele pentru această impunătoare construcție au sosit în cea mai mare parte pe șantier și în curînd va începe montarea lor.

Tuturor obiectivelor care se ridică în cadrul marelui combinat siderurgic le este comună mecanizarea și automatizarea proceselor de producție.

Din „poșta însămînțărilor"

● La gospodăria colectivă „11 Iunie" din comuna Vlad Țepeș, raionul Călărași, tinerii au amenajat pentru a fi irigat un teren cu o suprafață de 3,50 hectare, destinat grădinii de legume și zarzavaturi.

Utemiștii Ion S. Nicolae, Florea D. Ion și Tudose Nicolae au fost printre cei mai harnici.

Corespondent
C. DINCA

● Colectiviștii din comuna Șeaca, raionul T. Măgurele, au terminat însămînțările din epoca I-a. Ei au însămînțat 10 hectare cu mazăre, 7 hectare ovăz, 2 hectare cu borceag și 5 hectare orz.

Printre cei care s-au evidențiat sînt și colectiviștii Negoiță Tudorache, Ion Cîrnaru, Marin Crăciun și Marin Nuță.

Corespondent
ENE FLORIAN

DAR RAIOANELE CODAȘE NU AU ACELEAȘI CONDIȚII?

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Galați au folosit cu multă chibzuială timpul prielnic lucrărilor agricole. De pildă, membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței au arat într-o singură zi cu atelajele proprii, 46 hectare și au boronit 26 hectare ogor de toamnă. In multe comune, țăranii muncitori care anul trecut au obținut recolte sporite la hectar știu să prețuiască zilele prielnice de primăvară. De pildă, țăranul muncitor Costache Isofache din comuna Risipiți, raionul Focșani, în ziua de 4 aprilie a însămînțat ovăz, iar Nicolae Luca din comuna Suraia, tot la aceeași dată, a însămînțat orzul. Asemenea exemple se pot da și din comuna Gugești, unde mai mulți țărani muncitori, printre care și Niță Babalîc, au însămînțat de săptămîna trecută suprafețele destinate orzului și ovăzului.

De remarcat este faptul că în unele raioane din regiunea Galați, unde se desfășoară o largă muncă politică, rezultatele în campania de însămînțări sînt bune. In fruntea acestor munci se află țăranii muncitori din raioanele Măcin și Călmățui. In raionul Măcin, pînă la 8 aprilie s-au arat 250 hectare și s-au însămînțat peste 900 hectare, iar în raionul Călmățui s-au arat 666 hectare și s-au însămînțat peste 1000 hectare. Rezultate bune s-au obținut și în raioanele Filimon Sîrbu și Galați.

Deși timpul este destul de înaintat, în unele raioane nu se folosește fiecare zi prielnică muncilor agricole de primăvară. De pildă, în raioanele Liești, Focșani, Panciu și Tecuci s-a arat și însămînțat foarte puțin.

Comitetele raionale U.T.M. din raioanele unde lucrările merg slab trebuie să-și îndrepte activitatea în această direcție. Pînă acum, comitetul raional U.T.M. Focșani nu a luat nici o măsură serioasă în privința antrenării tineretului în muncile agricole. Fiecare activist al comitetului raional U.T.M. trebuie să-și ducă munca în rîndurile utemiștilor și să-i antreneze la grăbirea lucrărilor agricole de primăvară.

Smochini și portocali într-un sat din Maramureș

Drumul ce duce de la Sighet spre Rodna și de acolo mai departe spre Vișeu, te poartă prin minunatul defileu al unor munți pitici.

Ion Goga, șoferul care conduce mașina spre Vișeu, zîmbește din cînd în cînd, ne mai cercetează cu privirea atît cît îi îngăduie meseria de șofer și ne prezintă cîte un sat.

Deodată însă se aude o pocnitură, mașina se apleacă într-o parte, iar șoferul stopează. Deschide portiera mașinii, coboară și după ce „binecuvintează" cum trebuie un cui ruginit care ne-a făcut pocinogul, ne invită să coborîm pînă ce repară cauciucul. Deoarece pînă în satul Crăciunești nu mai aveam de făcut decît 3—400 metri, ne-am hotărît să mergem la cooperativă pentru a ne aproviziona cu țigări.

La o masă, în fața a patru pahare, patru oameni discutau aprins:

— In anul acesta smochinii mei vor da 400 de fructe...

— Eu, ce să zic... 200 tot o să fac. Am șase smochini.

Eu și tovarășul meu de călătorie făcurăm ochii mari. Despre ce smochini vorbeau oamenii aceștia? Oare nu făceau haz pe seama noastră? Nu! Bătrînul acela uscățiv, blajin și sfătos vorbea atît de sigur pe sine că va culege 400 de fructe de smochin, ca și cînd ar fi vorbit de 400 de mere. Și culmea, apoi se apucă să povestească despre... portocalele cu miez roșu.

Nu mai înțelegeam nimic. Intrarăm în vorbă și astfel aflarăm „tainele" satului...

...Acasă la Ion Pauliuc — bătrînelul trecut de 60 de toamne — am aflat totul.

Pe o tavă ne aduse smochine și portocale cu miez roșu din care ne invită să ne îndestulăm.

— Și acum, dragii mei, să vă povestesc cum se face că în satul nostru, unde timpul e destul de rece atît iarna cît și vara, se cultivă smochini și portocali...

Eram numai ochi și urechi.

— Mă aflam cu treburi în oraș, la Sighet — începu el — cînd, ce îmi vine în minte? Ia să văd ce-mi mai fac cunoștințele. M-am dus la un prieten. Ne-am bucurat deopotrivă și am început să ne aducem aminte de anii copilăriei noastre.

Din vorbă-n vorbă ajungem la viața de azi. Eu îi povesteam cum trăiesc la țară, el cum trăiește la oraș. Ei, dar asta e o poveste lungă. Mai bine să vă spun ceea ce vă interesează. După ce ne-am săturat de vorbă, prietenul m-a luat în grădină și mi-a arătat două mlădițe tinere și ciudate.

— Cunoști ce pomi sînt aceștia? m-a întrebat.

M-am sucit, m-am învîrtit în jurul lor, dar n-am știut ce să-i răspund.

— Nu știi? Să-ți spun tot eu. Asta e smochin, ăsta e portocal care dă poame cu miez roșu. Vlăstarele astea au sosit tocmai din țara grecilor. Mi le-a dat un prieten... Poveste lungă. Eu vroiam să-i cer să mi-i dea mie. Dar dacă erau dăruiți? Prietenul dădu să plece. Eu nu mă mișcam din loc. El mă înțelese.

— Țin la ei, e drept, dar dacă vrei, ți-i dau ție. Nu uita însă că sînt singurii din Maramureș. Crezi că îi poți îngriji așa cum trebuie?

Și într-adevăr i-am îngrijit cu pricepere.

Ați văzut un țăran de vîrsta mea să studieze ca un copil viața plantelor? continuă Pauliuc. Ei, eu a trebuit s-o fac. Cartea ajută, feciorilor. Ajută foarte mult.

Datorită cărții am plantat mlădițele sub un măr pentru a le feri de furtună. Le-am săpat în jur și le-am pus îngrășăminte. Au crescut. In 1953 am avut primele trei smochine. Portocalul n-a rodit. Toamna tîrziu i-am băgat în beci, la căldură. Primăvara iar i-am scos. Am tăiat și alte mlădițe din ei și am făcut 5 smochini. In toamna lui 1954 am obținut 200 de fructe.

Oamenii se minunau. Unii m-au rugat să le dau și lor să crească. Le-am dat. Au venit la mine și tineri. Unii dintre ei, cum sînt Vasile Hreniuc, Gheorghe Babineț și Ostaș Vasile, au și recoltat ceva. Nu mult. Cîte 50—60 de smochine. Ei mi-au urmat sfaturile. Alții, care sînt niște „lasă-mă să te las" și-au bătut joc de muncă. Credeau că vor recolta smochine fără să mai îngrijească de pomi.

Anul trecut am cules primele portocale. Gustați! Sînt o minunăție. Mai am în afară de astea și altele. In anii viitori va avea tot satul. Anul ăsta au fost ploi multe. Dar smochine tot s-au făcut 50—60 kg. pe tot satul. Hai să mergem în beci. Vă mai arăt eu și alte lucruri!

Beciul era un adevărat laborator de experiențe. Avea acolo și grîu ramificat, și lămîi, și piersici.

In casă, pe o etajeră, se găseau volume despre darwinism și lucrări de-ale lui Miciurin.

...Șoferul ne anunță că e timpul să ne întoarcem. Cobora înserarea, iar deasupra Tisei se lăsa ca o perdea, o ceață alburie.

ION TEOHARIDE
AUREL PERIDE

ANCHETA noastră

UNITATEA TINERETULUI — O NECESITATE A VIEȚII

LO CHEIK BARA
Senegal

De curînd, un grup de tineri din diverse țări ale lumii ne-a vizitat țara. Cu acest prilej, un reprezentant al ziarului nostru a întreprins o anchetă în rîndurile cîtorva oaspeți rugîndu-i să-și spună părerea cu privire la problema realizării unității tineretului pe plan național în vederea satisfacerii aspirațiilor comune.

Iată mai jos întrebările puse de trimisul ziarului nostru și răspunsurile date de oaspeți:

Lo Cheik Bara
din Senegal

INTREBARE: Care sînt năzuințele cele mai acute ale tineretului din țara dvs.? Cum luptă el pentru realizarea aspirațiilor sale, a unității sale?

RASPUNS: Năzuințele profunde ale tineretului din țara noastră se rezumă la un punct fundamental. El dorește și revendică încetarea măsurilor de discriminare rasială a căror victimă este poporul și tineretul senegalez. Tinerii din patria mea desfășoară în rîndurile organizațiilor respective de tineret activități variate. Ei participă la greve, organizează manifestații populare, trimit în fața autorităților colonialiste reprezentanți cu moțiuni și petiții.

In cursul ultimilor doi ani unitatea de acțiune a organizațiilor de tineret din Senegal s-a întărit. In 1954 din inițiativa RJDA (Adunarea Tineretului Democrat din Africa) a fost organizată o conferință a tineretului sătesc la care au participat sute de delegați, reprezentînd organizațiile tineretului rural; cu acest prilej a fost adoptată o cartă revendicativă a tineretului sătesc, care a fost trimisă autorităților. In cadrul aceleiași conferințe au fost aleși doi delegați care să participe la întîlnirea internațională a tineretului sătesc care a avut loc la Viena.

Sărbătorirea în fiecare an a zilei de 21 februarie oferă de asemenea prilejul strîngerii contactelor între organizațiile de tineret; în 1955 aproximativ 10 organizații naționale au luat parte la manifestațiile prilejuite de această sărbătoare.

La pregătirile în vederea celui de-al V-lea Festival Mondial de la Varșovia aproape toate organizațiile naționale de tineret au luat parte. Ele au făcut de asemenea parte din comitetul de pregătire. Aceasta a permis convocarea și ținerea unei întîlniri a tineretului la care au fost reprezentate toate regiunile țării. Datorită acțiunii unitare a tineretului senegalez autoritățile colonialiste au fost nevoite să elibereze pașapoarte celor 15 delegați aleși pentru a participa la Festivalul de la Varșovia.

INTREBARE: In ce stadiu se află unitatea de acțiune a tineretului din țara dumneavoastră?

RASPUNS: In țara mea unitatea tineretului este un lucru realizat. Toate organizațiile de tineret sînt reunite în cadrul Consiliului Național al Tineretului din Senegal, organizație care coordonează toate activitățile tineretului din punct de vedere politic și social. Consiliul Național al Tineretului din Senegal a fost reprezentat la Festivalul de la Varșovia. Acest consiliu întreține relații de colaborare cu F.M.T.D.

Bent Kozeluh
Danemarca, parfumier, din grupul independenților

INTREBARE: Ce ne puteți spune în legătură cu formele de organizare ale tineretului din țara dvs?

RASPUNS: Dat fiind diversitatea categoriilor sociale și a preocupărilor sale în rîndurile tineretului danez există un număr mare de organizații. Acestea se pot împărți în organizații politice recunoscute și altele care se ocupă de sport, turism, cultură etc. Acestea din urmă luptă pentru realizarea a diferite aspirații și se străduie să contribuie la înțelegerea internațională. Din păcate ele urmăresc înțelegerea mai ales între țările occidentale. Pot să afirm însă că numeroși conducători ai acestor organizații doresc să strîngă legăturile și cu tineretul din țările răsăritene.

Tineretul danez dorește să participe la toate acțiunile de luptă pentru pace și colaborare cu tineretul și popoarele din întreaga lume.

BENT KOZELUH
Danemarca

CONTINUARE IN PAG. IV

Turneul Teatrului Național DIN CLUJ

Elena Negreanu

Actuala stagiune teatrală, bogată și interesantă, ne-a oferit un nou eveniment: prezentarea la București a trei piese din repertoriul Teatrului Național din Cluj. Prin diversitatea lor și interesul pe care l-au stîrnit în rîndurile spectatorilor bucureșteni, piesele pledează favorabil atît pentru orientarea teatrului în problema repertoriului, cît și pentru calitățile artistice ale colectivului.

Prezentarea a trei premiere pe țară: o satiră originală, lucrare de debut a scriitorului Eugen Naum „Avansarea șefului", comedia scriitorului sovietic Victor Rozov „Intr-un ceas bun!" și cunoscuta comedie a lui G B Shaw „Pygmalion", vorbește despre curajul teatrului de a aborda lucrări noi pe de o parte, iar pe de altă parte de a include piese din literatura universală față de care scenele bucureștene se țin sfioase în rezervă. In slujirea celor trei spectacole s-au desprins seriozitatea colectivului, simțul de răspundere față de rostul educativ al teatrului, și — în funcție de individualitatea artistică a fiecăruia dintre regizori și actori — calități artistice valoroase și diferite.

Spectacolul „Avansarea șefului" a susținut antrenant satira curajoasă la adresa lozincarilor, a demagogilor și a elementelor necinstite strecurate sau rămase în instituțiile noastre, care în funcții de șefi folosesc cu perfidie elementele esențiale și prețioase ale dezvoltării societății noastre, în speță critica și autocritica, pentru scopuri ariviste, personale, care gîtuiesc cît le stă în putință elanurile curate ale tineretului și în general ale celor de bună credință.

Fără a intra în analiza operei literare, este necesar să remarcăm că față de problemele grele pe care le pune interpretarea satirei în general, colectivul sub conducerea regizorului Ion Dinescu și avînd în frunte artiști emeriți ca Gh. Aurelian, Al. Marius și actorii Sandu Rădulescu, Ion Tîlvan și alții, a realizat un efort creator încununat de succes. Rezultatele ar fi putut atinge însă un nivel mai înalt, dacă pe alocurea regia nu s-ar fi lăsat antrenată pe o linie naturalistă în conturarea unor personaje, cum sînt de pildă Pupi Bîrcă și Motroașcă, dacă ar fi contribuit mai mult printr-o concepție majoră asupra satirei, la înlăturarea efectelor revuistice ale actului I, la estomparea unor vulgarități pe care materialul literar nu le-a evitat.

De asemenea s-ar fi cerut o mai mare consecvență atît regiei cît și interpretului rolului principal al șefului gării (Al. Marius) pentru păstrarea caracteristicilor și formei de exprimare. Dacă în primul act șeful gării ne apare în lumina funcționarului mărginit, redus, care timp de 30 de ani a trăit într-o mică gară — apoi pe parcursul spectacolului el capătă o nuanță intelectuală, stilată, cu totul nepotrivită personajului. Cu toate aceste lipsuri, „Avansarea șefului" este un spectacol util, vioi, și cîștigă aprobarea publicului, satisfăcut de a vedea biciuite racile pe care le întîlnește în viață.

Spirituala comedie a lui G. B. Shaw, străbătută de o acidă critică adusă oamenilor de știință burghezi, care în urmărirea cercetărilor lor — interesante și valoroase de altfel—sacrifică ființe umane cu ușurința cu care ar face experiențe pe cobai, a găsit în colectivul condus de Gh. Aurelian și C. Anatol o inteligentă tratare. Meritul spectacolului constă în reliefarea complexității personajelor principale, ca profesorul Higgins (C. Anatol) care alături de pasiunea și originalitatea sa de cercetător lingvist care lucrează izolat și pe cont propriu, manifestă cinism, brutalitate și dezinteres uman față de „obiectul" experiențelor sale, o tînără florăreasă dintr-o mahala londoneză. Același profesor Higgins este însă just valorificat de interpretul și regizorul C. Anatol și sub alte aspecte; în momentul cînd „obiectul" s-a însuflețit și a căpătat conturul unei ființe gingașe, cu suflet curat pe care ar dori s-o păstreze, Higgins trebuie să renunțe la brutalitatea sa.

Rolul florăresei (Ileana Ploscaru— Mihuț) a fost slujit de interpretă cu talent și mai ales în prima parte — în care sălbăticia și mizeria fetei era dublată de o naivitate sufletească — cu o îndrăzneală plină de ingenuitate. Aspectul de femeie mîndră, lovită în demnitatea ei umană de care este acum conștientă, a fost mai puțin subliniat. Dar aceasta și din cauza regiei credem, care în afara actului V., în ce privește ritmul și ingeniozitatea rezolvărilor regizorale, a lăsat de dorit.

Astfel actul I și III au fost realizate cu un caracter expozitiv lipsit de viață și fantezie, iar scena ceaiului din actul III trenantă și deosebit de lungă, n-a epuizat humorul conținut în ea.

Minunatul actor Gh. Aurelian în rolul tatălui Doolittle arborează o nouă compoziție care-l face de nerecunoscut pe interpretul inspectorului special din „Avansarea șefului", iar figura D-nei Higgins în interpretarea Vioricăi Dimitriu este plină de măsură și rezervă elegantă.

Spectacolul luminos realizat de tînărul regizor Călin Florian cu piesa „Intr-un ceas bun" de V. Rozov, a cîștigat adeziunea publicului în cea mai mare măsură, în primul rînd datorită omogenității prezentării, axată pe un joc firesc.

Tema veșnic actuală a relațiilor dintre părinți și copii îmbinată cu frămîntarea tineretului în jurul găsirii drumului în viață, a dat răspuns cald, uman, cu bun simț și pricepere artistică atîtor probleme ale spectatorilor.

Piesa lui Victor Rozov aduce în scenă un grup de tineri foarte diferiți ca temperamente și năzuințe și care oglindesc cu curaj prin frămîntările și bucuriile lor, situațiile noi create de dezvoltarea lor în cadrul societății sovietice.

Grija autorului de a nu prezenta o realitate deformată și fals colorată în trandafiriu, cîștigă de la început încrederea publicului că va avea ce învăța din spectacol. La aceasta se mai adaugă poezia unor personaje ca Mașa Poliakova (Maria Comșa-Potra) tînăra care găsește frumosul din viață peste înfrîngerile suferite și luptă cu tărie pentru păstrarea lui, ca Andrei (Zighi Munte) adolescentul sub a cărui dezinvoltură, uneori chiar nepăsare, se ascunde o natură vibrantă și generoasă, dornică în viață de fapte adevărate și liber consimțite, în sfîrșit ca Athanasie (Aurel Giurumia) sau Alexei (Marin D. Aurelian), tînăr cu o minunată structură umană.

Meritul deosebit al regiei spectacolului este de a fi realizat cu un ansamblu al cărui componenți stau pe trepte diferite ale însușirilor actoricești, un tot omogen al cărui element de bază îl constituie naturalețea în joc. Regia și actorii au găsit tonul prospețimei și al tinereții care se întîlnește mai rar în spectacolele noastre și care ne-a dat impresia că se răsfrînge cu forțe înnoitoare asupra naturii creatoare a interpreților înșiși.

Creații pe această linie au realizat în deosebi tinerii Zighi Munte pe care ni-l amintim cu aceeași plăcere din „Viață Nouă", și al cărui comic sănătos, spontan se îmbină armonios cu maturitatea artistică și sobrietatea; Marin D. Aurelian, care a realizat admirabil modestia și grația sufletească a personajului, cît și Aurel Giurumia înzestrat cu un comic autentic și savuros.

Ar putea fi discutată justețea distribuției în cazul unora dintre roluri luate aparte, dar aceasta își pierde parcă utilitatea atunci cînd în firescul, ritmul, umorul și lirismul întregului spectacol, chiar actorii distribuiți în roluri care nu li se potrivesc mănușă, se încadrează armonios. Colectivul spectacolului „Intr-un ceas bun" a înțeles poate mai mult decît din aceste rînduri, în sala de spectacol, că valorificînd o comedie cu mijloace de expresie simple care au provocat cu aceeași ușurință rîsul ca și emoția puternică, și-a făcut din plin datoria.

Strădaniile talentatului colectiv al Teatrului Național din Cluj de a prezenta spectacole interesante sînt pe deplin răsplătite de publicul bucureștean. Este edificator faptul că a fost necesară prelungirea acestui turneu cu încă cîteva zile, pentru a satisface măcar în parte cerințele acelora care doreau să vadă spectacolele clujenilor. Tocmai de aceea este regretabil că asemenea spectacole valoroase au fost prezentate într-o sală atît de necorespunzătoare cum este cea de la Sfîntul Sava.

Gospodăria colectivă „6 Martie" din comuna Șelimbăr, raionul Sibiu va însămînța în acest an cartofi iarovizați. In clișeu: brigadierul legumicol Vasile Mihu, arătînd colectiviștilor cum trebuie puși în pămînt cartofii, pentru a nu li se rupe colții.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Utemista SANDA ROȘCA...

Ceea ce vreau să spun este un lucru în aparență mărunt. Iată despre ce este vorba: Noi, tinerii din comuna Vulturu, raionul Liești, am învățat să fim împreună la muncă atunci cînd ni se cere și la distracții atunci cînd avem prilejul. Printre noi sînt puțini cei care să se eschiveze de la acțiunile inițiate. Ba nici nu știu să fi existat cineva. Cînd a venit în organizația noastră utemista Sanda Roșca ne-a ajutat mult. Ca învățătoare se numără printre oamenii de frunte ai comunei noastre și ne-am bucurat chiar că o avem în mijlocul nostru. Nu ne-am gîndit niciodată însă că ea o să ne dea de lucru mai mult decît ceilalți utemiști din organizație.

Și iat-o că azi refuză o sarcină, mîine lipsește de la repetițiile pe care le ținem la căminul cultural (ne pregătim doar pentru concursul echipelor artistice). De asemenea în activitatea sa profesională tov. Sanda Roșca s-a lăsat pe tînjală. Noi puneam toate acestea pe seama preocupărilor multiple pe care le are, pe faptul că are mai puțin timp liber decît noi și, în sfîrșit, îi găseam tot felul de scuze. Un argument în plus adus de ea era și faptul că este învățătoare în satul Hîngulești și prin urmare primește sarcini de la organizația U.T.M. de acolo.

Dar toate au fost bune pînă într-o zi, cînd ne-am dat seama că altele sînt cauzele inactivității ei.

...Există în comuna noastră un tînăr cu numele de Nicușor Oprea, care nu ne face deloc cinste. Acesta de multe ori a căutat să pună piedici în organizarea diverselor acțiuni. Nu odată a venit la căminul cultural în stare de ebrietate căutînd să împiedice ținerea repetițiilor sau a altor acțiuni culturale. Pe unii utemiști a căutat să-i atragă în diverse beții care se terminau cu bătăi și acte huliganice. Bătaia a devenit pentru el o îndeletnicire firească de care se folosește în toate „ocazile", și cînd este beat și cînd este treaz. Toate acestea le face pentru că nu-i e pe plac viața nouă pe care o duc tinerii acum, cum muncesc și învață aceștia. Acum cred că vă dați seama despre ce fel de tînăr este vorba.

Și... iată că am aflat pentru ce a început să șovăie utemista Sanda Roșca și să găsească mii de scuze pentru a se eschiva de la sarcini. Cînd organizația noastră îi dădea vreo sarcină spunea că are altele de îndeplinit, adică acelea date de organizația din Hîngulești, iar cînd îi dădeau sarcini cei din Hîngulești spunea că are sarcini date de organizația din comuna Vulturu...

Iată de ce părăsește căminul cultural în timpul repetițiilor, ca din întîmplare, tocmai cînd chiaburul Nicușor Oprea este prin apropiere. După cele petrecute, utemiștii înțeleg acum cauza inactivității ei. Dar prietenia cu un astfel de tînăr nu-i demnă pentru un utemist. Utemiștii îi cer Sandei Roșca să se gîndească serios la acest lucru și să înțeleagă că Nicușor Oprea se folosește de prietenia ei pentru acțiunile lui nedemne.

Corespondent
DUMITRU NICHITA

— Incotro?

— La direcție!

— Cu ce treabă?

— Să protestez! Nu admit!

Drumul de la biroul său pînă la cabinetul directorului în scopul bine determinat al apărării demnității terfelite, domnul „Nu admit! Protestez!" îl face de cîteva ori pe zi. De cîte ori îl întîlnesc pe domnul „Nu admit! Protestez!" îl surprind jignit, ofensat, cu onoarea terfelită, batjocorită, călcată în picioare de infami și nepoliticoși, ultragiat pînă la disperare, calomniat pînă la singe. Aproape că-i dau lacrimile de atîta răutate omenească... De cîte ori îl întîlnesc pe domnul „Nu admit! Protestez!" îl surprind neadmițînd ceva, protestînd împotriva cuiva, aruncînd în joc cea mai teribilă amenințare cu putință: demisia... „Să știu de bine că ajung cerșetor pe calea Victoriei și tot nu admit... In genunchi o să-și ceară iertare ticălosul"...

„Nu admit! Protestez!"

Domnul „Nu admit! Protestez!" nu e împotriva criticii — la urma urmei și în timpul revoluției franceze a fost folosită — o admite cu o condiție; să fie urbană și gramaticală.

Cînd e criticat de un tînăr care nu și-a luat încă examenul de stat, domnul „Nu admit! Protestez!" țipă ca ieșit din minți.

— Mă nepricopsitule ...Eu am văzut Sorbona. ...Mă nelicențiatule ...Eu am văzut Parisul și încă două metropole, Calcutta și Londra...

Tînărul tace zdrobit de argumente.

El n-a văzut Parisul.

El n-a văzut Sorbona.

Cea mai fericită clipă a domnului „Nu admit! Protestez" e clipa istorică, clipa voluptoasă, în care așterne pe biroul directorului cererea de demisie. Fără demisie ce sens ar mai avea truda noastră de fiecare zi? Demisia dă un sens rațiunii noastre, la orice jignire poți să răspunzi: „gata, am plecat". Motivul pentru care s-a hotărît să intre în cîmpul muncii e unul singur: să poată demisiona. Logica e de partea lui. Dacă nu ești în cîmpul muncii nu poți să demisionezi. Demisia e bucuria lui, soarele, primăvara, sensul zbuciumatei sale existențe. Shakespeare a trăit ca să scrie Hamlet. Domnul „Nu admit! Protestez!" trăiește ca să demisioneze. Găsind motivul demisiei — „am fost criticat de două ori în decurs de opt ore" — are revelația unui act poetic. Își scrie demisia de față cu toți colegii și îmbătîndu-se cu termeni energici și implacabili și-o citește cu voce tare.

— Stimate tovarășe director... In asemenea condiții în care personalitatea mea e supusă arbitrar, sistematic și perfid, la tot soiul... în numele...

Cererea de demisie o flutură în mînă orgolios ca un învingător trofeul și străbate cu ea zeci de săli și coridoare pînă ajunge la director. Cu voce gravă poruncește secretarei:

— Spuneți-i tovarășului director că e o chestiune de o excepțională gravitate...

In fața directorului e sublim în intransigență. Văzînd că s-a strîns și o droaie de spectatori își cere demisia cu voce tare.

— Tovarășe director... In asemenea condiții vă dați seama că nici o secundă... Protestez...

Acceptarea demisiei înseamnă o nouă jignire, o nouă terfelire a demnității, mai cumplită și mai financiară decît oricare alta.

Și cuprins de o sfîntă indignare trîntește ușile cu atîta putere încît ridică în picioare toți salariații și locatarii din imobilele învecinate.

Demnitate, la drept vorbind, are cam puțintică, dar vorba cîntecului bătrînesc: „bună, rea, își făcea treaba cu ea". Dar în schimb ce spectaculoasă era, ce fotogenică era,.. Era aproape de necrezut cum dintr-un miligram de demnitate reușea să scoată atîtea efecte, cum avînd ca materie primă un țînțar izbutea să dea naștere unui splendid armăsar cu aer de gentilom.

Demnitatea domnului „Nu admit! Protestez!" era culmea tehnicii secolului XX. Scotea fum, se auzea de la o distanță de aproape 500 de metri, pocnea, atrăgea atenția, întrecea în fotogenie mustața lui Charles Boyer.

Domnul „Nu admit! Protestez!" regreta sincer dispariția înțeleptului și bătrînescului obicei de a te bate în duel la caz de jignire.

— Iată de ce e net superior secolul XVIII. Ce-am făcut noi? Am inventat energia atomică, am descoperit vinilinul, am introdus gazul metan și în schimb...? In schimb am interzis duelul, cea mai mare cucerire morală a omenirii... De cîte situații penibile, de cîte momente stupide, de cîte jigniri nu ne-ar fi scăpat duelurile? Nici de autori satirici n-am mai fi avut nevoie... Nu-mi place un tip, învăț scrima și-l ucid... M-a criticat Popescu... Nu sînt de acord cu el... Arunc mănușa... Tovarășul Panaitescu e martorul meu....

Mi-amintesc că odată s-a supărat pe mine în timp ce ne petreceam concediul la casa unui țăran de pe lîngă Snagov. După ce așteptă cîteva clipe pînă se strînse numărul de spectatori necesari desfășurării indignării, își dădu drumul.

— Plec! Cu primul tren plec... Ești un ticălos...

— Bine dar...

— Nici un bine... Să sfîrșim această mascaradă idioată... Intr-o secundă își făcu bagajul și, fără să mă mai învrednicească cu vreun răspuns, fugi spre gară. Peste un sfert de oră îl văd întorcîndu-se pocăit, cu onoarea reparată, dar ud leoarcă, aruncînd geamantanul în mijlocul casei.

— Acceleratul pleacă peste două ore...

Două ore e cam mult. Două ore de demnitate în halta de lîngă Snagov i-ar fi adus precis o pneumonie. Domnul „Nu admit! Protestez!" vrînd să preîntîmpine pneumonia s-a întors la mine, mi-a cerut scuze și s-a instalat comod pe canapea.

Poate sînt eu un extravagant, dar cred că așa e: ploaia și mersul trenurilor joacă un rol în manifestarea demnității omului.

Domnul „Nu admit! Protestez!" se apără de ofense numai de la două persoane în sus... Cu sala goală nu joacă niciodată... Dacă nu e înconjurat de spectatori în timp ce vrea să-și apere onoarea, înghite jignirea și amînă demnitatea pentru altă dată. Intre patru ochi poți să-l scuipi în față, se șterge liniștit cu batista și protestează blînd „De ce să exagerăm"? Cînd își dă seama că de fapt a cam exagerat-o cu apărarea demnității terfelite se comportă ca președintele ligii abstinenților după o noapte de orgii. Il năpădesc remușcările. A jucat teatru și acum trăiește cea mai mare tragedie: nu cumva a fost luat în serios?

— Bă Nicule, bă... Crezi că directorul o să-mi aprobe demisia? Crezi că nu și-a dat seama că e vorba de o ironie subtilă? Crezi că nu înțelege de glumă? Dacă-mi aprobă ce dracu fac? Am cam exagerat-o și eu... Oricum, sîntem o instituție serioasă nu se face... Ce, sîntem copii să avem capricii?... Dacă toți salariații și-ar da demisia, unde am ajunge?

Eu sînt întotdeauna cauza demnității sale.

— Anarhistule... Tu m-ai sfătuit să-mi dau demisia...

Demnitatea domnului „Nu admit! Protestez" e omogenă precum și bazaltul este... Admite fisuri numai în cazuri de forță majoră — „dă-mi să am de un taxi diseară" sau „vorbește cu directorul să nu o ia în serios". Fisurile sînt provizorii, ele țin pînă îi așterni în palmă bănișorii sau pînă te duci la director să pui o vorbă bună pentru el. Apoi se închid brusc, ermetic, devine din nou omogen și invulnerabil:

— „Nu admit! Protestez!"

TEODOR MAZILU

Concursul „Iubiți cartea"

AȘA AM PORNIT LA DRUM...

N-a trecut prea mult timp de cînd pe panoul destinat popularizării concursului „Iubiți cartea", era așezată la loc de frunte insigna „Prieten al cărții". Și iată că frumoasa insignă strălucește astăzi pe piepturile a șapte tineri din fabrica noastră. Tovarășii D. Romeo, I. Tufeanu, Teodora Manea sînt printre primii purtători ai acestei insigne. Ei au făcut dovada unei bune pregătiri, a înțelegerii problemelor esențiale ce se desprind din cărțile citite pentru concursul „Iubiți cartea". Acești tovarăși obțin și în producție rezultate tot mai bune. Ajutîndu-se în viața practică de învățămintele trase din cărțile citite, ei obțin succese tot mai multe, contribuind nemijlocit la creșterea producției în fabrică. Oare nu este plină de semnificație această situație? Voința, perseverența, curajul, însuflețirea — iată ce au putut ei învăța din pilduitoare figuri ca Pavka Korceaghin, Meresiev și alții — pe care le-au îndrăgit și care le sînt prieteni nedespărțiți.

Ei sînt convinși că au găsit în carte un prieten bun, un apropiat și de nădejde sfătuitor. Utemiștii noștri au fost primii care au luptat pentru antrenarea tinerilor la acest concurs, ținînd recenzii asupra cărților prevăzute în regulamentul de funcționare a concursului (cinci la număr) și organizînd schimburi de cărți între tinerii cu biblioteci personale.

Datorită muncii susținute depusă de comitetul organizației U.T.M. în direcția antrenării tinerilor noștri la concursul „Iubiți cartea", în momentul de față avem un număr de 30 de participanți, dintre care 7 au obținut insigna, urmînd ca în zilele următoare să se prezinte încă 8 tovarăși la discuțiile finale.

Sîntem mîndri că majoritatea tinerilor din fabrica noastră sînt antrenați în această formă organizată de lectură.

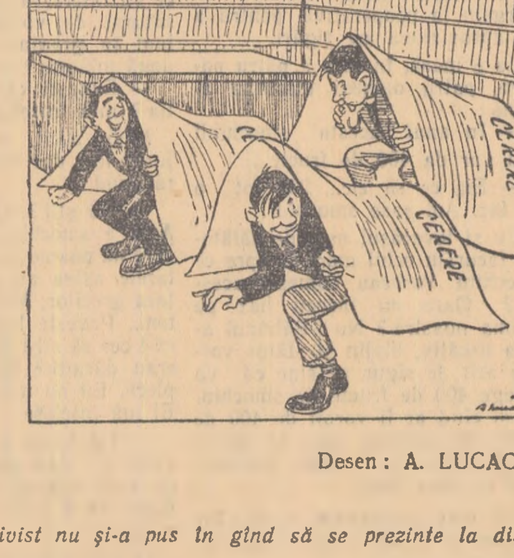
VIRGIL TOMA
secretar al org. de bază U.T.M. de la Fabrica de tananți „Argeșul"-Pitești

„Adevărat exemplu"

Avînd deviza „Să fim exemplu pentru tineret în acțiunile întreprinse de organizație", activiștii comitetului raional U.T.M. Răcari, în frunte cu primul secretar, au pășit într-o zi la început de septembrie, anul trecut, pragul bibliotecii raionale pentru a se înscrie la concursul literar „Iubiți cartea".

Importanța evenimentului a fost subliniată în ședința de birou a comitetului raional U.T.M. cu discursuri în care abundau din belșug asemenea propoziții: „Problema concursului este foarte însemnată... să fim exemplu, tovarăși... să rezolvăm și această problemă".

Sîntem acum în aprilie, mulți utemiști din organizațiile U.T.M. au cerut organizarea discuțiilor finale, alții au primit insigna de prieten al cărții. Dar, activiștii comitetului raional, care în bloc s-au înscris la concurs, ce au făcut în acest timp? Unii n-au început să citească nici măcar cărțile obligatorii din listele bibliografice. Alții s-au liniștit la gîndul că în școală au studiat pe vremuri din opera lui Creangă, Eminescu etc. Tov. Culiță Nicolae, instructor al comitetului raional, este foarte „ocupat" și de vreo 3 luni n-a mai citit nici o carte de literatură.

Desen: A. LUCACI

Aceasta fiind situația se vede că nici un activist nu și-a pus în gînd să se prezinte la discuțiile finale.

La biblioteca raională, peste cererile lor de înscriere la concursul „Iubiți cartea", s-a așternut praful. Cu greu deslușim însă numele tovarășilor Ilie Gheorghe, primul secretar al comitetului raional, Matei Marin, secretar cu problemele de propagandă, și ale altor activiști.

— „Să fim exemplu, tovarăși"...

SILVIA BRADESCU

Utemista Litvin Elena elevă la Școala profesională de confecții din cadrul fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" este o pasionată cititoare. De curînd ea a primit insigna de „prieten al cărții".

Iat-o în fotografia noastră la biblioteca fabricii, recomandînd utemistei Ionescu Matilda, să citească cartea „Furtuna" de V. Lațis în vederea discuției finale din cadrul concursului.

Vești de la prietenii cărții

In orașul Carei, regiunea Baia Mare, s-au înființat în acest an 12 biblioteci de casă, din inițiativa comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular orășenesc și cu sprijinul activiștilor de la biblioteca centrală raională.

Aceste biblioteci sînt frecventate de către un număr de 150 cititoare, care au citit peste 350 de cărți.

Este meritorie acțiunea tovarășei Ecaterina Gnandt, care a depus străduință în atragerea a 35 cititoare pe lîngă biblioteca de casă din cartierul ei, pe care o conduce. Tovarășa a sprijinit și înființarea bibliotecii de casă din strada Gh. Gheorghiu-Dej nr. 24, reușind să antreneze și aici un număr de 18 cititoare.

Corespondent
DUMITRU MISTREANU

Biblioteca raională din Turda se preocupă intens de atragerea a noi cititori, de completarea fondului de cărți existent cu noi volume apărute.

In cursul acestui an rafturile bibliotecii s-au îmbogățit cu 730 volume noi; numai în cursul a 75 de zile de la începutul anului, numărul cititorilor a sporit considerabil. Au fost citite 6.400 volume de către 1210 cititori.

Printre cititorii mai activi se numără Margareta Tamaș, muncitoare la fabrica de sticlă, care a citit în acest răstimp 10 volume, Ioan Trifoi, muncitor la fabrica „Victoria socialistă" — pînă în anul 1951 analfabet — care a citit 7 volume și alții.

Biblioteca raională din Turda se preocupă de asemenea și de popularizarea continuă a ultimelor noutăți literare, precum și a concursului „Iubiți cartea". Merită să fie amintită și inițiativa bibliotecii de a înființa 4 biblioteci de casă.

Corespondent
VICTOR SALZMAN

Se schimbă obiceiurile

Să mi se ierte indiscreția, însă am pătruns fără voia lui în intimitățile inginerului Teodor Ciobanu, șeful punctului agricol din comuna Domnești.

Intimitățile, în cazul de față, se prezintă sub forma unor însemnări zilnice, pe care mi-am permis să le pun pe hîrtie, aidoma acelora pe care inginerul le-ar fi făcut dacă puzderia de treburi i-ar fi dat răgaz și pentru aceasta.

15 noiembrie 1955. Satul acesta e un sat de grădinari. Și de ce nu aș recunoaște că sînt oameni pricepuți în această treabă pentru că, pe semne, le-a fost dat să se ocupe de multă vreme de grădinărit și din tată-n fiu au moștenit și și-au îmbogățit priceperea.

De altfel, așezarea satului le-a pus la îndemînă apa Sabarului, care nu îngheață niciodată și apa tulbure și neastîmpărată a Argeșului. Astfel, privilegiați de natură, domneștenii au știut să prețuiască darurile ei și să tragă foloase de pe urma lor. Așa că eu, ca inginer agronom, am nimerit aici tocmai la timpul potrivit. Adică atunci cînd pasiunea pentru grădinărit a domneștenilor și străvechea lor experiență împreună cu cele mai înaintate metode ale legumiculturii științifice pot să plămădească un rod nemaivăzut.

N-am decît să trec la lucru. Ușor de zis. Dar să vedem cum am s-o scot la capăt. Se pare că nu-i așa de simplu. Cu cît experiența lor e mai veche, cu cît obiceiurile grădinăritului lor sînt mai adînc înrădăcinate, cu atît e mai greu să smulgi răul din ele și în locul lui să semeni noul — învățăturile legumiculturii înaintate. Am hotărît deocamdată să-i adun într-un cerc legumicol, în care să ia contact, la început chiar numai din simplă curiozitate, cu noutățile legumiculturii înaintate și apoi, încetul cu încetul, să învețe și să aplice metodele noi. N-am decît să-mi urez spor la treabă. Azi a avut loc prima lecție. Vorbindu-le despre rolul și importanța legumelor în asigurarea hranei de fiecare zi a oamenilor muncii, se pare că le-am stîrnit destul interes și mai cu seamă curiozitate.

5 ianuarie 1956. S-a ținut a 6-a lecție a cercului legumicol. Așa cum am bănuit, cercul acesta s-a dovedit a fi atractiv pentru legumicultorii din Domnești. La Ilie G. Petre, Constantin Dumitrescu, Stan Niculăiță și tînărul Costică Dimache am băgat de seamă un interes deosebit pentru lecțiile noastre. Ei sînt prima brigadă de șoc cu care voi începe asaltul împotriva vechiului. După ce le-am vorbit despre alte lucruri folositoare, după ce i-am făcut să se minuneze de multe din noutățile științei, le-am vorbit astăzi despre răsadnițe. Chestiunea aceasta am observat că-i interesează pe mai toți. Dar aproape din privirile fiecăruia se îndrepta spre mine neîncrederea. Le era greu poate să priceapă cum și de ce trebuie ca răsadnița să fie făcută altfel de cum obișnuiesc ei s-o facă. Constantin Dumitrescu și Costică Dimache își notau cu grijă tot ce spuneam despre răsadnițe.

Au rămas și după lecție să-mi ceară lămuriri suplimentare. Ziceau că vor să vadă cum e cu răsadnița asta nouă, că ar vrea să facă și ei una.

7 ianuarie 1956. Știam eu că domneștenii nu sînt oameni răi. Păi sigur. Constantin Dumitrescu și Costică Dimache au făcut răsadniță după modelul aceleia despre care le-am vorbit eu. Ca să nu-l supere pe bătrînul Dimache, pe care nu-l putea scoate cu una cu două dintr-ale lui, Costică, feciorul-său, s-a-ntovărășit cu Constantin Dumitrescu și s-au apucat să facă acasă la Dumitrescu o răsadniță nouă cu titlul de experiență, rămînînd ca după aceea băiatul să-i spună lui taică-său că a văzut la Dumitrescu o răsadniță așa și așa, dar care e mult mai bună ca cea pe care o fac ei.

Bătrînul a vrut s-o vadă cu ochii lui și venind la Dumitrescu acasă, a primit următoarea explicație:

— Ce mare lucru să pui bălegarul într-un strat de 75 cm. peste care așterni o amestecătură de trei sferturi pămînt și un sfert mraniță și să tratezi semințele cu soluție de piatră vînătă? Doar și înainte făceam tot așa, numai că se întîmpla să punem mai mult bălegar și de aceea se ofileau de multe ori răsadurile de le scoteai în cîmp pipernicite... De acum înainte s-a zis cu bîjbîiala. Inginerul nostru e om învățat și știe ce spune.

In fața acestor argumente nea Dimache a trebuit să cedeze.

2 februarie 1956. Am făcut pași serioși înainte. Cercul nostru legumicol a pătruns adînc în viața satului și a început să răscolească vechile obiceiuri. Tocmai de aceea cercul a căpătat în ochii țăranilor muncitori importanța cuvenită. Acum vin la cerc și cei ce stau mai departe (pentru că satul acesta se întinde pe o distanță de mai bine de 7 km.). Azi am făcut iar un salt Socotind că e tocmai timpul potrivit pentru aceasta, le-am vorbit sătenilor despre producerea răsadurilor în ghivece nutritive.

Sînt sigur că primii care vor începe să facă ghivece nutritive vor fi iarăși Constantin Dumitrescu și flăcăul lui nea Dimache.

10 martie 1956. Azi am colindat aproape tot satul. Am vrut să văd ce a însemnat cercul acesta legumicol pentru domneșteni. Ar trebui să mă bucur dacă firea mea (întotdeauna nemulțumită) m-ar lăsa s-o fac pe deplin: aproape tot satul se ocupă acum de ghivece nutritive. Se pare că s-a pornit o întrecere. Așa era și firesc — pentru că domneștenii sînt oameni mîndri.

Pe nea Dimache l-am găsit încărcînd un car cu gunoi pe care voia să-l aducă la Constantin Dumitrescu, unde acesta, împreună cu feciorul-său Costică vor face 7000 de ghivece nutritive; 4000 pentru nea Dimache și 3 000 pentru Dumitrescu. Și cînd te gîndești că la început omul acesta nu voia să audă de cercul nostru...

La cerc n-au fost prea mulți oameni. Acum însă tot satul face ghivece nutritive. Asta înseamnă că elevii mei au devenit, așa cum de altfel mă așteptam, propagandiști ai noutăților pe care le-au învățat aici.

— De, tovarășe inginer, se schimbă obiceiurile, mi-a spus nea Dimache într-o zi.

Și are dreptate. Dar acesta e abia un modest început.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea București

Un scurt bilanţ...

Pe marginea plenarei comitetului regional U. T. M. Timişoara cu activul

Plenara începuse. De la tribună, tovarăşul Gh. Micota, prim secretar al comitetului regional U.T.M. Timişoara, prezenta darea de seamă. Vocea raportorului străbătea pînă în ultimul ungher al sălii şi simţeai că fiecare frază, fiecare cuvînt pătrunde în inima tînărului participant la plenară fie el oţelar sau miner, constructor de locomotive sau strungar, textilist, tractorist sau învăţător, student sau elev, profesor — cu toţii cadre de conducere ale organizaţiilor U.T.M. de pe întreg cuprinsul regiunii.

Infăţişînd succesele primului cincinal în regiunea Timişoara, raportul sublinia: „Tineretul regiunii noastre îşi poate recunoaşte cu justificată mîndrie şi propria sa contribuţie".

DIN FAPTELE UTEMIŞTILOR

„Reşiţa, cetatea de foc.

Pe platoul oţelăriei, Alex. Bucateci, prim topitorul unei brigăzi de tineret, îşi trage bascul pe frunte, apoi, potrivindu-şi ochelarii din sticlă violetă, se apropie de cuptor, rămîne cîteva clipe nemişcat şi cu un gest cunoscut de ortacii săi le face semn:

— Gata şarja!

Cînd oţelul incandescent alb-albăstrui-roşiatic se scurge în oala imensă împroşcînd în jur mii şi mii de steluţe ca într-un joc de artificii, se aude din nou glasul său.

— Băieţi, dolomită!...

Intr-o ordine perfectă, unul după altul, ortacii trec prin faţa gurii cuptorului, aruncînd cu lopeţile dolomită pe pereţii încinşi. Pe măsură ce oţelul se scurge ei repară la cald cuptorul. După ce vatra a fost terminată s-a scris pe tablă: cea de a 53-a şarjă rapidă din acest an a cuptorului tineretului a durat mai puţin de 7 ore...

Să facem un mic calcul. Din toate şarjele rapide elaborate la oţelăria Siemens Martin, cele de la cuptorul nr. 6, al tineretului, reprezintă un procent de 41 la sută. Straşnici oţelari!

Să poposim acum în străvechiul şi frumosul oraş de pe Mureş — Arad. La uzinele textile „30 Decembrie", cum intri în filatură te întîmpină steguleţe roşii ce flutură pe un grup de ringuri de fabricaţie romînească. Aici lucrează în cele 3 schimburi, 3 brigăzi de tineret. Luni de zile a fost fruntaşă brigada nr. 20 condusă de Iuliana Paya. Dar brigada condusă de Petru Bogdan, organizîndu-şi mai bine munca, i-a luat-o cu mult înainte... Să ne apropiem de colţul roşu al sectorului. E adunare. Vorbeşte Ioan Morar, secretar al organizaţiei de secţie U.T.M. şi membru al brigăzii nr. 20. El cere ca brigada să-şi spună părerea în legătură cu lipsurile nemotivate şi repetate din producţie ale tovarăşei Florica Ardelean. O a doua propunere: să nu se mai lase întrecută de brigada lui Bogdan sau a Mariei Bînhală. De la începutul anului, în fiecare zi şi-au depăşit sarcinile de producţie. Cele 14.285 kg. fire date peste plan de aceste 3 brigăzi pînă la 10 martie sînt o mărturie convingătoare.

Totuşi, ei pot face şi mai mult pentru ridicarea productivităţii muncii lor, aşa cum cer Hotărîrile Congresului al II-lea al partidului.

Aceeaşi muncă încordată şi pe ogoare. Vasile Voichiţă, Erou al Muncii Socialiste, îşi instruieşte băieţii. Ii îndrumă ca în anul acesta nu numai utemiştii Gh. Bogdan şi Dana Libar să îndeplinească 1 000 de hantri cu tractorul, ci întreaga brigadă...

In drumul nostru întîlnim mulţi puieţi de pomi, azi încă plăpînzi. Dar ce mîndri vor fi mîine! Peste 75 000 au fost plantaţi anul trecut, iar aproape 40 000 vor fi plantaţi în primăvara aceasta...

La Surduc, raionul Oraviţa, îl vom întîlni pe tov. Stoica Iacob, activist al comitetului raional U.T.M. Luni de zile a stat aici ajutînd organizaţia U.T.M. ca, sub conducerea organizaţiei de partid, să contribuie la înfiinţarea unei gospodării colective. Munca lor a fost încununată de succes. Acum discută cu colectiviştii din Surduc despre însemnătatea terminării la timp a campaniei de primăvară.

Am mai putea poposi în Timişoara, la Institutul medico-farmaceutic. Aici, anii IV ai facultăţilor de pediatrie şi medicină generală au fost declaraţi ani integralişti...

...APOI S-A DISCUTAT

Carnetele de notiţe ale participanţilor sînt pline de însemnări. Darea de seamă le-a trezit interesul, a fost într-adevăr o amplă analiză a muncii tineretului în principalele domenii de activitate.

Utemiştii fabricii de locomotive din Reşiţa au lansat chemarea „Să ne însuşim şi să aplicăm tehnica nouă", în care sînt trecute un complex de măsuri. Realizarea lor va duce la o considerabilă sporire a productivităţii muncii. La această chemare au răspuns şi utemiştii de la Electromotor Timişoara. Dar, „cu doi ghiocei nu se face primăvară în însuşirea şi aplicarea tehnicii noi de către tineret" — au subliniat participanţii în discuţiile lor.

De aceea au fost zdravăn criticate comitetele raionale şi orăşeneşti U.T.M.-Reşiţa, Timişoara, Arad, Lugoj, Caransebeş, pentru că n-au întreprins nimic pentru răspîndirea acestei valoroase iniţiative pentru însuşirea şi aplicarea tehnicii noi. Păcat însă că unii tovarăşi care au luat cuvîntul ca Petre Drăguţ, prim secretar al comitetului orăşenesc U. T. M. Timişoara, sau Kiss, prim secretar al comitetului raional U.T.M.-Reşiţa, s-au ferit să-şi spună în mod autocritic cuvîntul faţă de această problemă.

S-a dezbătut apoi problema întăririi disciplinei în muncă, a însuşirii şi aplicării de către tineri a metodelor avansate. S-a spus că în bazinul carbonifer Anina a scăzut numărul brigăzilor de tineret care aplică metoda graficului ciclic. La mina Ponor, de pildă, din 7 brigăzi doar două folosesc această metodă.

Din păcate însă organele U.T.M. au îndrumat prea puţin pe utemişti şi tineri în această direcţie. De exemplu, la uzinele „Iosif Rangheţ" din Arad, comitetul U.T.M. pe întreprindere nici măcar nu a studiat încă posibilităţile existente pentru creşterea productivităţii muncii la fiecare strung, freză, raboteză sau alte maşini unde muncesc tinerii, deşi acest lucru ar fi trebuit să fie preocuparea sa de bază.

Analizînd cauzele lipsurilor din activitatea organizaţiei, în plenară s-a combătut cu tărie atitudinea birocratică a unor secţii ale comitetului regional care au cerut peste măsură referate şi note informative de la comitetele raionale. Se înţelege de la sine — a spus Ladislau Comlodi, primul secretar al comitetului orăşenesc U.T.M. Arad — că în condiţiile cînd eşti obligat să te ocupi de atîtea hîrtii nu mai ai timp să desfăşori o muncă concretă cu oamenii.

Defecţiuni serioase în muncă s-au manifestat de asemenea în activitatea organelor şi organizaţiilor U.T.M. de la sate, care nu s-au preocupat suficient de problema transformării socialiste a agriculturii şi creşterea producţiei agricole la hectar.

Deşi majoritatea covîrşitoare a mecanizatorilor sînt tineri, comitetul regional U.T.M. a desfăşurat o slabă muncă politică în rîndul tractoriştilor. Aceasta a contribuit la depăşirea cu 25,7 la sută a preţului de cost pe hantru. Despre atitudinea necorespunzătoare a unor tractorişti faţă de muncă s-au dat exemple concrete. La S. M. T. Neudorf, raionul Lipova, de pildă, unii tractorişti au vîndut motorină pe ţuică, şi în loc să lucreze au săvîrşit acte de huliganism. La S.M.T. Remetea Mare au fost tractorişti care au lucrat la chiaburi pe ţuică, fără să recepţioneze lucrările iar la S. M. T. Pecîul Nou, tractoristul Gheorghe Vătafu, în loc să are, a alergat noaptea pe cîmp cu tractorul K. D. 35 după iepuri.

Din darea de seamă şi din discuţiile purtate în jurul ei a devenit pentru toţi limpede că în activitatea viitoare a organelor şi organizaţiilor U.T.M. din regiune trebuie să se producă o îmbunătăţire. Plenara a adoptat o hotărîre prin care se angajează în faţa partidului să lichideze în cel mai scurt timp lipsurile care au fost semnalate şi să îndrume pe viitor mai concret, cu mai multă competenţă, activitatea utemiştilor şi a tinerilor din regiune, pentru a contribui din plin la realizarea marilor sarcini trasate de partid.

MILU BURAN
şi CONSTANTIN BUCUR

Noi şi locomotiva

Intrecerea în cinstea lui 1 Mai extinsă în rîndurile tot mai multor mecanici şi fochişti.

„Sporirea parcursului locomotivelor şi reducerea rulajului vagoanelor" impun mecanicilor de locomotivă stăpînirea unor metode înaintate. De aceea în depoul nostru unii mecanici tineri şi-au însuşit cu succes experienţa mecanicului de locomotivă sovietic Lunin, de întreţinere a locomotivei. Ingrijind corect din punct de vedere tehnic fiecare piesă a locomotivei, ne prevenim prin aceasta uzura ei prematură şi îi mărim durata între două reparaţii.

Calitatea întreţinerii locomotivelor face cu putinţă mărirea parcursului între două reparaţii.

Insuşirea cît mai perfectă a tehnicii conducerii trenurilor grele şi lupta perseverentă pentru introducerea sistemului de gospodărire chibzuită pe locomotive, este datoria de onoare a fiecărui mecanic utemist.

Noi am devenit echipă fruntaşă pe depou ca urmare a studierii şi aplicării metodelor înaintate.

Revizia locomotivelor o începem totdeauna din cabina mecanicului, controlînd cu deosebită atenţie interiorul focarului, ţevile de fum mari şi mici, bolta şi grătarul, armătura cazanului, manometrul şi sticla de nivel.

După ce am revizuit totul în cabina mecanicului, trecem pe pervaz în partea stîngă a locomotivei, unde verificăm îmbinările diferitelor ţevi, iar prin loviturile cu ciocanul constatăm dacă nu sînt înfundate.

Ne urcăm apoi pe cazan şi verificăm turbogeneratorul, supapele de siguranţă, starea parascînteiului, a îmbrăcămintei ţevilor de admisie, capacul de emisie şi starea elementelor de supraîncălzire.

Verificăm după pompa de aer este bine fixată pe suporţi. Apoi constatăm modul de funcţionare a mecanismului, a cuplelor cutiilor tampoanelor şi robinetelor de acuplare.

După terminarea reviziei pe dedesubt, trecem la revizia amănunţită a tenderului. Aci verificăm totul, începînd de la cutiile şpinteacate şi buloanele de articulaţie pînă la biele şi mecanismul exterior.

După aceasta facem controlul pompei de uns, verificăm dacă funcţionează normal şi dacă conductele de uns nu au pierderi.

Acestea sînt operaţiile pe care le executăm de fiecare dată cînd plecăm la drum.

In timpul reparaţiei locomotivei, cu ocazia spălării, noi colaborăm strîns cu echipele de reparaţii. Cunoscînd bine starea locomotivei noastre, intervenim direct acolo unde este nevoie, uşurînd astfel munca echipelor complexe.

In urma aplicării acestor metode echipa noastră a obţinut următoarele avantaje: eliminarea defectelor între spălări, majorarea parcursului între două reparaţii generale cu 35 la sută şi reducerea cheltuielilor de reparaţii în medie cu 15—20 la sută.

In depoul Caransebeş, ca rezultat al aplicării acestor metode parcursul între două reparaţii generale a sporit în medie cu 10—15 la sută. Acum, în întrecerea în cinstea lui 1 Mai, se deschid în această direcţie posibilităţi şi mai bune.

TOANA GHEORGHE
mecanic de locomotivă

ALEXANDRU MUNTEANU
fochist

Scafandrul: omul cu o voinţă de fier, puternic, sănătos, niciodată înfricoşat de adîncuri. Asemenea oameni se făuresc în rîndurile tinerilor marinari.

Spre Moscova, spre Praga, Budapesta, Sofia...

In acest an, primul grup de turişti romîni va pleca în U.R.S.S. pe itinerariul Kiev-Moscova la 25 aprilie. Tot pe acest itinerariu vor mai pleca şi alte grupuri mai mari la 12, 22 şi 26 mai. Pe itinerariul Kiev-Leningrad-Moscova pe o durată de 16 zile primele grupuri vor pleca la 15 şi 29 mai. In primele croaziere de 17 zile pe Marea Neagră, turiştii vor pleca din portul Constanţa la 6 şi 25 mai. In R. Cehoslovacă pe itinerariul Bratislava-Brno-Praga-Poprad primul grup va pleca la 20 mai, iar în R. P. Ungară, pe itinerariul de 7 zile Budapesta-Stalinvaroş primele grupuri vor pleca la 25 şi 28 mai. In R. P. Bulgaria, primele grupuri de turişti romîni vor pleca la 17 şi 24 mai a.c.

Informaţie

Joi dimineaţa a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Praga, delegaţia ţării noastre care va participa la lucrările Conferinţei întreprinderilor de navigaţie dunăreană din R.P.R. şi R. Cehoslovacă care vor începe la 16 aprilie.

Delegaţia este condusă de tov. Petre Mîrza, director general adjunct în Ministerul Transporturilor Rutiere, Navale şi Aeriene.

(Agerpres)

PREMIERA OPEREI „ION VODĂ CEL CUMPLIT"

Joi seara a avut loc la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. premiera operei „Ion Vodă cel Cumplit", dramă muzicală în 4 acte de Gh. Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat, libretul de George Teodorescu, după piesa cu acelaşi nume de Laurenţiu Fulga, laureat al Premiului de Stat.

Din distribuţia spectacolului au făcut parte: Şerban Tassian, Dinu Bădescu şi Cornelia Gavrilescu, artişti emeriţi ai R.P.R. Elena Cernei, Viorel Ban, Pantelimon Frunză, V. Diaconescu, N. Teofănescu şi alţii.

Conducerea muzicală: Egizzio Massini, maestru emerit al artei din R.P.R.; regia G. Teodorescu; coregrafia: Oleg Danovschi, artist emerit al R.P.R.; maestru de cor: Gh. Kulibin, laureat al Premiului de Stat; scenografia şi costume: Toni Gheorghiu.

Inainte de spectacol, compozitorul Gh. Dumitrescu a declarat următoarele unui redactor al Agenţiei „Agerpres": „Opera „Ion Vodă cel Cumplit" prezintă pe unul din marii eroi ai patriei care şi-a dat viaţa pentru libertatea şi dreptatea poporului Moldovei. Aştept cu nerăbdare să văd în ce măsură marele public, ascultînd drama muzicală „Ion Vodă cel Cumplit" va recunoaşte în ea trecutul plin de dramatice frămîntări al poporului nostru şi perspectivele luminoase ale viitorului".

Pregătind bucuriile verii

A venit primăvara şi odată cu ea se apropie zilele călduroase de vară. In pitoreştile staţiuni balneo-climatice se fac intense pregătiri pentru ca în sezonul de vară oamenii muncii să se poată bucura şi în acest an de o vacanţă cît mai plăcută.

Astfel, pe baza unui plan de construcţii şi amenajări, în toate staţiunile se lucrează intens în vederea măririi capacităţii de cazare; acest plan prevede, printre altele, ca obiective imediate, terminarea lucrărilor şi darea în folosinţă în acest an a vilei „1 Mai" din Călimăneşti cu o capacitate de 180 de locuri pe serie; la Sinaia se amenajează vila „Dunărea", iar la Predeal vila „6 Martie". Pentru oaspeţii de peste hotare se amenajează casa „Postăvaru" de la Sinaia. In acelaşi timp, se fac reparaţii capitale şi de întreţinere la majoritatea vilelor din staţiuni.

In acest an vor fi trimişi la odihnă un număr de copii care depăşeşte de aproape 5 ori numărul de copii trimişi la odihnă în anul 1949. Pentru ei s-au asigurat condiţii din cele mai bune de alimentare, asistenţă medicală, mijloace culturale şi de sport. Copiii vor petrece o vacanţă plină de bucurii, folositoare sănătăţii şi dezvoltării lor fizice şi intelectuale.

Indeplinirea cu succes a sarcinilor cu privire la organizarea odihnei în staţiunile balneo-climatice — a spus în încheiere tov. N. Soveja, şeful Direcţiei staţiunilor balneo-climatice C.C.S. — care a relatat corespondentului nostru cele de mai sus, face parte integrantă din marea grijă pe care statul nostru democrat-popular o manifestă pentru creşterea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

(Agerpres)

Documentele de la Stockholm — larg popularizate!

Apelul, chemînd popoarele lumii la luptă pentru pace, pentru dezarmare, pentru colaborare paşnică între state care a pornit spre toate colţurile lumii de la Stockholm, unde s-a ţinut sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, a avut un puternic răsunet şi în ţara noastră. Din iniţiativa Comitetelor de luptă pentru pace din întreprinderi, instituţii, cartiere, au avut loc numeroase adunări şi alte manifestări de adeziune la documentele sesiunii de la Stockholm.

La iniţiativa comitetului de luptă pentru pace al Gării de Nord, în toate trenurile principale de călători care au plecat joi dimineaţa din Capitală spre Constanţa, Iţcani, Galaţi, Timişoara, radiodifuzoarele au transmis textul documentelor de la Stockholm şi al articolelor de presă în legătură cu sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii.

In numeroase întreprinderi şi instituţii din Capitală, ca Depoul de locomotive Chivu Stoica, uzinele Boleslaw Bierut, Clement Gottwald, Atelierele de confecţii Bucureşti, Ministerul Căilor Ferate, Ministerul Comerţului Exterior, Fabrica de medicamente nr.1 etc, au avut loc miercuri şi joi adunări pe sectoare unde membri ai comitetelor de luptă pentru pace au citit documentele de la Stockholm, după care au avut loc discuţii.

Cei mai mulţi dintre muncitorii de la secţia Dej a întreprinderii de colectare şi industrializare a laptelui sînt tineri. Alături de vîrstnici ei izbutesc să producă articole alimentare lactate foarte apreciate de consumatori şi să obţină zilnic depăşiri de plan între 30 şi 50%.

In fotografie: Şeful unităţii, A. Braicu discută cu tînărul I. Tarţa probleme curente de producţie ale sălii de pasteurizare.

Vom avea o expoziţie industrială permanentă la Cairo

In cursul lunii mai se va deschide la Cairo o expoziţie permanentă pe lîngă Agenţia economică a R.P.R. în care vor fi expuse, prin rotaţie, produse ale întreprinderilor romîneşti de comerţ exterior. Expoziţia va oferi oamenilor de afaceri, industriaşilor, reprezentanţilor firmelor comerciale egiptene, interesaţi în dezvoltarea legăturilor comerciale cu ţara noastră, un bun prilej de cunoaştere a mărfurilor şi posibilităţilor de export ale R.P.R. Totodată ea va constitui un nou pas pe calea dezvoltării legăturilor comerciale dintre ţara noastră şi Egipt.

Intr-un interviu acordat ziariştilor romîni, generalul Hassan F. Ragab, conducătorul delegaţiei economice egiptene — a declarat printre altele:

„Trebuie să mărturisesc că domeniul industriei mecanice şi electrotehnice a fost o surpriză pentru noi... Utilajul modern adăugat la tehnica avansată pe care am văzut-o în aceste uzine ne inspiră încrederea de a recomanda pentru import produsele acestora, foarte cerute în Egipt".

Pe lîngă mărfurile prevăzute în schimbul produselor egiptene, Romînia poate să mai livreze Egiptului unele din mărfurile necesare dezvoltării sale industriale. Printre aceste mărfuri se numără: maşini-unelte, material rulant, utilaj electric şi de forţă, tractoare şi unelte agricole, produse ale industriei chimice etc.

La promovarea acestor schimburi va contribui şi expoziţia permanentă de la Cairo, care va face cunoscute pe piaţa egipteană diversele produse ale economiei ţării noastre. Pentru început, în prima lună, în cadrul expoziţiei permanente a R.P.R., vor fi prezentate pe lîngă alte mărfuri şi exponatele întreprinderii de stat de comerţ exterior „Industrialexport" ca strunguri, shepinguri şi alte maşini-unelte în stare de funcţionare, motoare D35, tractoare KD 35 şi UTOS 2 şi alte maşini şi unelte agricole, transformatori, electromotoare şi alte utilaje energetice şi electrotehnice, diferite obiecte casnice electrice şi multe alte mărfuri.

(Agerpres)

Congresul matematicienilor

La 27 mai se va deschide la Bucureşti cel de al IV-lea Congres al matematicienilor romîni organizat de Academia R.P.R. Acest Congres, la care vor participa numeroşi matematicieni din ţara noastră şi de peste hotare, va constitui un eveniment de cea mai mare însemnătate în viaţa ştiinţifică din ţara noastră. Pînă în prezent şi-au şi anunţat participarea peste 60 de delegaţi ai academiilor şi societăţilor de matematică din străinătate.

In cadrul Congresului vor fi prezentate rezultatele ultimelor cercetări ale matematicienilor noştri şi ale delegaţilor din străinătate prin comunicări originale, o sinteză asupra dezvoltării şcolii matematice romîneşti în ultimii ani, urmărindu-se totodată perfecţionarea organizării cercetării ştiinţifice în acest domeniu şi întărirea legăturilor ştiinţifice cu celelalte ţări şi stabilirea de contacte şi legături directe cu matematicienii din toate ţările

Unele aspecte ale ECONOMISIRII METALULUI

Vorbind despre economii ni se pare nimerit să amintim dintr-un început etimologia cuvîntului economie. Cuvîntul — grecesc de origină — „oikonomia" era la rîndul său format din două cuvinte. „oikos", care însemna casă, gospodărire casnică şi „nomos" — lege. Deci economie, în sens etimologic, înseamnă legea gospodăririi casnice. Am amintit acest lucru — îndeobşte cunoscut — pentru a înţelege mai bine ceea ce cuprinde noţiunea de economie.

Plină de semnificaţie este şi comparaţia pe care o face Hillard Ellis, membru al unei delegaţii muncitoreşti americane care a vizitat U.R.S.S. (pe care îl citează N. M. Şvernik la Congresul al XX-lea al P.C.U.S.). Ei spune că muncitorii sovietici (ca şi cei din ţara noastră) sînt dulgherii care îşi construiesc propria casă şi care de aceea sînt direct interesaţi în mersul construcţiei. Aceşti dulgheri, stăpîni ai construcţiei, sînt direct interesaţi să folosească cu grijă gospodărească materialele cu care lucrează.

Principalul material care stă la baza dezvoltării industriei este metalul. Pentru înfăptuirea industrializării socialiste — la temelia căreia stă dezvoltarea cu precădere a industriei constructoare de maşini, ţara noastră are nevoie de uriaşe cantităţi de metal. Volumul producţiei industriei constructoare de maşini a crescut de 4 ori în 1955 faţă de 1949. Tînăra noastră industrie constructoare de maşini a acoperit în 1955 60 la sută din necesităţile industrializării socialiste. Ţinînd seama de faptul că în anii din preajma celui de al doilea război mondial, industria construcţiilor de maşini acoperea numai 25 la sută din necesităţile industriei (care se dezvolta într-un ritm mult inferior celui de azi) şi că pentru aceasta ţara noastră importa 30 la sută din metalul necesar, putem aprecia cît de mult s-a mărit astăzi cantitatea de metal necesară industrializării. Statul democrat-popular a dezvoltat mult industria siderurgică, însă aceasta continuă să rămînă în urma dezvoltării celorlalte ramuri industriale, aşa încît — după cum arată Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al II-lea al P.M.R. — sîntem nevoiţi să importăm 50 la sută din cantitatea de metal necesară industriei. De aici decurge importanţa pe care o are pentru dezvoltarea întregii economii naţionale, a industriei în special, alături de creşterea producţiei de metal, întrebuinţarea raţională a metalului, economisirea acestuia.

Problema care se pune este de a antrena masele muncitoare să folosească cu spirit gospodăresc fiecare tonă, fiecare kg. de metal. Trebuie dată bătălia ca pierderile ce se produc în procesul de prelucrare tehnologică să fie cît mai mici. In momentul de faţă în industria noastră metalurgică se pierde, de-a lungul procesului tehnologic mari cantităţi de metal. Cantitatea de metal ce se pierde pe drum este materializată în deşeuri metalice de dimensiuni şi cantităţi inutilizabile (şutaje la laminoare, aşchii, rămăşiţe de la croirea tablei, zgură, ţunder etc.).

Dacă în fiecare fază a procesului de producţie s-ar reduce cu cîteva procente pierderile de metal, sute de tone de metal ar fi redate producţiei, ar fi transformate în maşini, utilaj, obiecte de larg consum etc.

Economisirea metalului este o acţiune patriotică la care îşi poate aduce aportul orice om al muncii, orice tînăr, chiar şi cei care nu lucrează în industria metalurgică. Iată deci ce importanţă are acţiunea tineretului nostru care a răspuns chemării C.C. al U.T.M. de a strînge fier vechi şi care în anul 1955 a colectat o însemnată cantitate de fier vechi.

Să vedem acum care sînt posibilităţile economisirii de metal în unele faze ale procesului de prelucrare a acestuia. Am luat spre exemplificare fabricile „Electromotor" şi I.M.B. din Timişoara şi am urmărit îndeosebi aportul tinerilor la această acţiune. La I.M.B. economiile de materiale realizate în anul 1955 s-au ridicat la valoarea de 2.000.000 lei, iar în aceeaşi perioadă, la „Electromotor" s-au realizat economii de metal din care se puteau fabrica 29 motoare electrice de putere mijlocie. Economiile de metal au influenţat asupra reducerii preţului de cost. Faptul că la I.M.B. în luna februarie 1956 planul de reducere a preţului de cost a fost îndeplinit cu 146 la sută, se datoreşte în bună măsură economiilor de metal realizate.

Cum au putut fi obţinute aceste economii? Conducerile acestor întreprinderi au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Planul de măsuri tehnico-organizatorice de la „Electromotor" prevede reducerea consumului specific la tabla decapată pentru ambutizare cu 0,5 la sută prin revizuirea planului de tăiere şi prin înlocuire cu alte metale, introducerea şi extinderea turnării sub presiune a ventilatoarelor la motoare etc. La I. M. B. s-a trecut la realizarea — pentru prima oară în ţară — a pompelor de incendiu din siluminiu în loc de bronz. Cele 46 de pompe turnate cîntăresc 6,9 tone, iar din bronz ele ar fi cîntărit 19,3 tone. Numai în urma acestei măsuri s-a realizat o economie de metal în valoare de 374.080 lei. Planurile de măsuri tehnico-organizatorice cuprind şi alte măsuri menite să ducă la economisirea metalului.

NOUL IN TEHNICĂ ŞI TEHNOLOGIE

Tehnica modernă, procedeele tehnologice avansate sporesc productivitatea muncii, reduc preţul de cost şi contribuie la îmbunătăţirea calităţii producţiei. Dezvoltarea impetuoasă a industriei noastre în cel de al doilea cincinal necesită o vastă acţiune de scoatere la iveală şi de folosire a tuturor rezervelor interne ale întreprinderilor în vederea introducerii noilor procedee tehnologice, a tehnicii noi. Un lucru trebuie să fie clar: progresul tehnic îi interesează atît pe oamenii de ştiinţă, pe ingineri şi tehnicieni, inovatori, raţionalizatori, cît şi pe toţi oamenii muncii. Introducerea în fabricaţie a celor mai moderne tipuri de maşini — care au o greutate mai mică decît cele vechi —poate duce la economisirea unei apreciabile cantităţi de metal.

Un exemplu cu care ne putem mîndri îl oferă tînărul inginer Dan Teodorescu, de la fabrica „Electromotor", care a creat un aparat electronic portativ de dimensiunile unui geamantan, pentru echilibrat motoare mari — aparat ce efectuează operaţiuni pe care pînă acum (şi în tehnica mondială) le făceau aparate de dimensiuni mari, cu greutăţi ce se măsoară în tone. Este un exemplu care dovedeşte oamenilor de ştiinţă, inginerilor, tehnicienilor, inovatorilor etc., ce rezultate frumoase se pot obţine prin îndrăzneală în gîndire, spirit creator, inovator în tehnică.

O importantă sursă de economii de metal este şi introducerea procedeelor tehnologice noi. In multe întreprinderi constructoare de maşini se foloseşte tehnologia învechită — turnarea în forme de pămînt a pieselor de metal. Acest lucru, în afară de faptul că necesită o mare cheltuială de muncă şi prelucrare mecanică ulterioară a pieselor, provoacă şi o însemnată cantitate de deşeuri de metal. La I.M.B., prin lărgirea sortimentelor turnate în cochile, prin respectarea strictă a procesului tehnologic de topire şi prin revizuirea modelelor de turnare în vederea reducerii adausurilor de prelucrare — în 1955 s-au economisit 3,15 tone aliaje de aluminiu. Dar nici la Electromotor, nici la I.M.B. nu există încă în rîndurile tehnicienilor o preocupare atentă pentru introducerea pe scară largă a procedeelor tehnologice noi, ca bunăoară turnarea în coji, faţă de organizarea raţională a procesului tehnologic în turnătorii. Introducerea pe scară largă a procedeelor tehnologice noi în turnătorii poate contribui la realizarea unei economii de sute de tone de metal.

Din exemplul de la începutul articolului reiese că în secţiile de prelucrare se pierde cam 25 la sută şi în unele chiar mai mult, din cantitatea iniţială a metalului. In aceste secţii îndeosebi economia trebuie privită în sensul folosirii cu grijă gospodărească a fiecărei cantităţi de metal. In secţiile prelucrative se risipeşte mult metal atunci cînd se croiesc piesele. La întreprinderile „Electromotor" şi I.M.B. s-a introdus o metodă bună. Magazia de materiale repartizează muncitorilor metalul — barele şi tabla — croită după desene. Această metodă permite ca fiecare bucată de metal să fie folosită la maximum, din ea să se croiască şi piese mari şi mici, astfel ca resturile — capetele şi streifurile, să fie cît mai mici. Datorită folosirii acestui procedeu şi al altora, la secţia de motoare de la „Electromotor" s-a putut realiza numai în luna ianuarie 1956 o economie de materiale în sumă de circa 11.000 lei. In secţiile de prelucrare, metalul poate fi economisit şi prin reducerea pierderilor prin aşchiere.

O altă cale de economisire a metalului în secţiile de prelucrare este aportul fiecărui muncitor la înlăturarea rebuturilor.

SPIRITUL GOSPODĂRESC, INIŢIATIVA MASELOR

Nesecată sursă de economii este iniţiativa creatoare, spiritul gospodăresc al maselor, izvorît din conştiinţa înaltă pe care o au muncitorii stăpîni ai mijloacelor de producţie. Listele de inovaţii şi propuneri de raţionalizare a procesului de producţie dovedesc din plin acest lucru, ele contribuie la realizarea de economii de metal, la creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Acţiunea de folosire a înlocuitorilor pentru metalele neferoase, pentru metalele deficitare în general, a găsit un puternic ecou în rîndul maselor. La „Electromotor" s-au realizat în 1955 economii de peste 600.000 lei, numai prin introducerea în producţie a inovaţiilor şi raţionalizărilor. Dintre cele peste 90 de inovaţii ale inginerului I. Ghenciu de la această fabrică, multe se referă tocmai la înlocuirea cuprului, bronzului, a tablei decapate pentru ambutizare etc. cu alte metale mai ieftine. O singură inovaţie — turnarea inelului de bronz direct pe inelul de fontă la grupurile colectoare la motoarele electrice — care se aplică de la 1 ianuarie 1956 va aduce întreprinderii însemnate economii de metal. Lista inovatorilor de la această întreprindere cuprinde multe nume de tineri: Guler Gavril, Tilică Dumitru şi alţii. Dar pentru ca iniţiativa maselor să fie veşnic vie, conducerile întreprinderilor trebuie să o stimuleze în permanenţă. Anul ce a trecut a adus colectivului de la I.M.B., cu prilejul concursului pe ţară de inovaţii, o menţiune. S-au prezentat multe şi valoroase propuneri. Anul acesta numărul propunerilor a scăzut de la 22 în ianuarie, la 14 în februarie. Explicaţia e că de luni de zile un teanc de propuneri de inovaţii n-a fost rezolvat.

In rîndul unor ingineri din conducerea acestor întreprinderi s-a înrădăcinat o părere cu totul „originală". Se consideră că întrucît în întreprinderile metalurgice consumul specific la metal e stabilit, nu se mai pot face economii de metal.

Şi atunci, încrucişîndu-şi mîinile pe piept, mulţi spun: nu mai putem face economii. Este o concepţie dăunătoare, care duce la aceea că se iau măsuri pentru economisirea şi înlocuirea metalului numai în cadrul planului de măsuri tehnico-organizatorice ale conducerii întreprinderii şi se ignorează complect aportul deosebit pe care îl poate aduce la această acţiune fiecare muncitor în parte. Cele mai mici posibilităţi, cantităţile neglijabile care sînt trecute cu vederea cu prea multă uşurinţă pot şi ele, adunate pe ansamblul economiei naţionale, să ducă la economii ce se ridică la zeci şi zeci de tone de metal. Aşa cum toate pîrîiaşele, toate firişoarele de apă ce curg din izvoarele de munte se unesc în rîuri şi fluvii cu un debit bogat, fiecare decimetru de tablă, fiecare kilogram de metal economisit de miile şi miile de muncitori metalurgişti poate revărsa în avuţia naţională cantităţi importante de metal. Dar lucrul acesta este trecut cu vederea. La I.M.B. şi „Electromotor" întrecerea socialistă nu este folosită larg pentru stimularea interesului şi a preocupării maselor pentru economisirea metalului. Nici organizaţiile de U.T.M. nu şi-au fixat ca obiective educarea tineretului în spiritul grijii pentru avutul obştesc, al interesului pentru economisirea metalului. Un exemplu edificator îl oferă brigada U.T.M. de la secţia bunuri de larg consum de la „Electromotor". Lîngă masa bobinatoarei Angheluţă Virginia, responsabila brigăzii, erau aruncaţi metri întregi de sîrmă de cupru şi de sîrmă pentru rezistenţe. Cu mai mult spirit gospodăresc, cu mai multă atenţie la lucru s-ar putea mult reduce cantitatea de deşeuri de la această secţie, şi din economiile acestea mărunte s-ar strînge sîrmă cu care s-ar putea bobina alte motoare. La

(Continuare în pag. 4-a)

„Scînteia tineretului"
13 aprilie 1956 pag. 3-a

UNITATEA TINERETULUI — O NECESITATE A VIEȚII

ANCHETA noastră

(Urmare din pag. I-a)

INTREBARE: Au existat forme comune de activitate a tineretului din țara dvs.? Sînt perspective de a se realiza o unitate de acțiune a tineretului danez pe scară națională?

RASPUNS: In țara noastră au existat forme comune de organizare la care au participat toate grupările de tineret și anume: atunci cînd s-au întreprins pregătiri pentru Festivalul de la Varșovia. Aceasta, în pofida faptului că nu toți conducătorii organizațiilor de tineret au căzut de acord în această privință cu masa membrilor lor. In afară de aceasta, la noi au mai existat luări de poziții comune împotriva punerii în libertate a cîtorva cunoscuți criminali de război. Aceste proteste au silit guvernul să promită că nu va mai pune în libertate pe criminalii de război înainte de ispășirea integrală a pedepsei date. O mare parte a tineretului tuturor organizațiilor a participat la acțiuni unite împotriva politicii de reînarmare a Germaniei occidentale.

La noi a fost realizată adesea unitatea prin crearea de comitete cu membri ai diferitelor organizații. Și acest lucru a fost posibil numai pentru că problemele erau deosebit de importante și priveau pe toți tinerii din toate organizațiile.

Cred că unitatea întregului tineret danez în lupta pentru realizarea anumitor aspirații este pe deplin posibilă. In Danemarca există deja un Consiliu al tineretului în care sînt reprezentate aproape toate organizațiile de tineret. Acest Consiliu lucrează în prezent pentru rezolvarea unor revendicări imediate ale tineretului. Pînă acum el lucra numai în direcția rezolvării unor chestiuni minore. Desigur că în viitor se va acorda atenție și unor probleme mai importante. De pildă, Comitetul danez al Festivalului, care va discuta propunerile legate de aportul și participarea tineretului danez la Festivalul de la Moscova, va contribui fără îndoială la tendința existentă de a se crea un front comun puternic de luptă al tineretului pentru realizarea aspirațiilor sale.

Jean Malvasio

membru al U.J.R.F. (Uniunea Tineretului Republican Francez)

INTREBARE: Care sînt preocupările actuale ale tineretului francez și ce întreprinde el pentru realizarea aspirațiilor sale?

RASPUNS: Tineretul din țara noastră este preocupat, ținînd cont bineînțeles de vîrstă, de probleme diferite. Tinerii între 14-16 ani care termină cursurile școlii elementare se gîndesc la profesiunea pe care o vor începe. Aceasta pentru că pe zi ce trece, este tot mai greu, pentru un tînăr să intre în centrele de ucenici. Tinerii între 16-20 de ani sînt amenințați de spectrul șomajului — iată de ce principala lor revendicare constă în aceea de a li se oferi posibilități de lucru; pentru tinerii de 20 de ani principala preocupare o constituie reducerea stagiului militar.

Organizația noastră, U.J.R.F., întreprinde diverse acțiuni pentru apărarea aspirațiilor tineretului. Anul trecut noi am organizat pentru tinerii absolvenți ai școlilor primare și centrelor de ucenici o serie de manifestații pentru satisfacerea revendicărilor lor. Anul acesta vom organiza în diferite centre ale Franței mai multe adunări avînd ca lozinci principalele revendicări ale tineretului nostru.

In ceea ce privește lupta noastră pentru pace, toate acțiunile pe care le întreprindem în prezent sînt dirijate împotriva războiului din Algeria. Această luptă a cuprins întregul tineret și ia forme diferite. Intre altele, difuzăm petiții pe care le semnează toți cei ce sînt împotriva acestui război odios; în cadrul adunărilor alegem delegați pentru a aduce la cunoștință deputaților și senatorilor voința de pace a tineretului francez.

INTREBARE: Au existat forme comune de acțiune ale tineretului francez și ce perspective sînt de a se întări unitatea de acțiune pe scară națională?

RASPUNS: In diferite probleme unitatea tineretului a fost realizată; de pildă în problema Africii de Nord. In ciuda deosebirilor de păreri politice, majoritatea tineretului este împotriva represiunilor colonialiste din această parte a lumii și în ultima vreme mai ales din Algeria.

Unitatea de acțiune a tuturor organizațiilor de tineret din Franța ne-a adus deja unele succese — de exemplu în problema obținerii abonamentului colectiv în transporturi cu 50 la sută reducere.

Cred că în Franța, în actualele condiții, există perspectiva unei întăriri a unității de acțiune

JEAN MALVASIO
Franța

a tineretului francez în lupta sa pentru realizarea aspirațiilor comune de pace și bunăstare.

Beny Johnson

elev din Scoția

INTREBARE: Care sînt formele de organizare ale tineretului englez?

RASPUNS: In Anglia, există un mare număr de organizații de tineret, de diverse orientări.

Ele se pot împărți în trei grupuri: organizații creștine, ca de pildă: asociația tinerilor creștini, organizațiile de tineret a trei partide politice (laburist, conservator și comunist) și organizațiile sportive, ca de pildă, Uniunea națională a cicliștilor. Activitățile tuturor acestor orga-

BENY JOHNSON
Scoția

nizații combinate cu distracții au ca țel dezvoltarea capacităților creatoare ale tinerilor în așa fel încît să educe cetățeni buni și cinstiți ai patriei noastre.

INTREBARE: Sînt perspective de a se realiza o unitate de acțiune a tineretului din întreaga Anglie?

RASPUNS: Desigur că în măsura în care tineretul britanic va avea de soluționat o problemă comună tuturor, ar fi foarte simplu de realizat o unitate de acțiune. Aceasta se poate lesne realiza de către o organizație asemănătoare Comitetului britanic al Festivalului tineretului.

* *

Ancheta e desigur grăitoare prin însăși conținutul său. Oaspeții noștri avînd diverse ocupații, convingeri politice și credințe religioase au subliniat în cuvîntul lor necesitatea unității tineretului pe plan național, posibilitatea realizării acesteia. Și aceasta pentru că tînăra generație are aspirații comune. Unitatea tineretului referindu-se aici la aspectul ei pe plan național, așa cum reiese și din ancheta noastră, se făurește în diferite ocazii, organizat și uneori spontan. Oaspeții au subliniat adesea în răspunsurile lor influența pe care o exercită diferite manifestări internaționale organizate de F.M.T.D. sau U.I.S. — mai ales festivalurile mondiale — în privința strîngerii rîndurilor tineretului din diverse țări ale lumii. Nu încape îndoială că Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc în vara anului 1957 la Moscova va prilejui o largă manifestare a dorinței de unitate a tineretului pe plan național și pe plan mondial. Aceasta va servi desigur cauzei păcii și colaborării internaționale.

Din cele relatate de către oaspeții noștri reiese cu limpezime că viața însăși pune la ordinea zilei problema unității tineretului în făurirea aspirațiilor sale cele mai fierbinți.

Comsomolul a fost întotdeauna și este și acum un ajutor de nădejde și o rezervă puternică a partidului nostru

Cuvîntarea tov. N. S. Hrușciov la conferința unională a tinerilor constructori

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 11 aprilie de tov. N. S. Hrușciov la conferința unională a tinerilor constructori:

Tovarăși! Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist a luat o inițiativă bună convocînd pe tinerii constructori la această conferință.

Comsomolul a fost întotdeauna și este și acum un ajutor de nădejde și o rezervă puternică a partidului nostru. Comsomolul a răspuns întotdeauna cu căldură la toate măsurile luate de partid, a mers cu curaj în cele mai grele și mai de răspundere sectoare și și-a îndeplinit cu cinste datoria față de patrie.

Amintiți-vă, tovarăși comsomoliști, de părinții voștri — în cazul unora este vorba chiar de bunici, care fiind pe atunci comsomoliști, au luptat în anii războiului civil, au muncit cu abnegație în anii industrializării țării, au construit fabrici, uzine, orașe întregi, amintiți-vă cum au lucrat ei în anii colectivizării agriculturii! Au lucrat cu încordare, consacrîndu-și toate forțele întăririi statului lor socialist, luptînd pentru cauza clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii, pentru măreața cauză a partidului nostru comunist.

Comsomolul, tineretul sovietic, au făcut față cu cinste sarcinilor în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei atît pe fronturi, cît și în spatele frontului. O mare contribuție a adus tineretul sovietic la refacerea orașelor și satelor noastre distruse în timpul războiului, la dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii noastre, la construirea de orașe și uzine. Comsomolul a sprijinit în mod activ chemarea partidului, trimițînd la valorificarea pămînturilor înțelenite sute de mii dintre cei mai buni fii și fiice ale sale. Datorită muncii susținute a oamenilor noștri sovietici, milioane de hectare de pămînturi bogate, în trecut pustii, au fost puse acum în slujba societății noastre socialiste. La chemarea partidului, oamenii sovietici au pornit la marea operă a valorificării pămînturilor înțelenite. Inițiatorii acestei opere au fost glorioșii noștri tineri patrioți și patriote!

Tovarăși! La Congresul al XX-lea al partidului, de la această tribună s-a exprimat recunoștință pentru entuziasmul tineretului, pentru munca sa plină de abnegație. Tineretul sovietic merită această laudă și această înaltă apreciere. Noi sperăm că Comsomolul, gloriosul nostru tineret sovietic, vor mai răspunde nu numai odată cu același cald avînt la chemarea partidului comunist, la chemarea guvernului sovietic, către tineretul și către glorioasa sa avangardă — Comsomolul (**Aplauze furtunoase**).

In cel de al șaselea cincinal, în fața țării noastre stau sarcini gigantice. Dacă Maiakovski s-ar afla astăzi printre noi, el ar exprima desigur frumos în versurile sale întreaga măreție a sarcinilor celui de al șaselea cincinal al Uniunii Sovietice.

V-o spun vouă, tineri muncitori tocmai vouă. In ultima vreme, în rîndurile unei părți a tineretului au început să se manifeste concepții nejuste asupra muncii în societatea noastră sovietică. Aceasta își găsește de pildă expresia în cazuri ca acestea: terminînd școala de zece ani, unii tineri și tinere spun: nu face ca noi, oameni instruiți, să mergem în uzină, pe șantier, în sovhoz sau colhoz. Și iată că astfel de oameni instruiți nu se gîndesc că locuiesc într-o casă construită de muncitori constructori, că părinții lor lucrează în uzine și fabrici, că ei mănîncă pîine cultivată în sovhozuri și colhozuri de oamenii noștri sovietici, muncitori neobosiți.

Pe cît se pare, vinovați de aceasta sînt nu numai tinerii care gîndesc așa, ci și unii dintre oamenii din vechea generație. Nu este doar un secret că unii părinți raționează după cum urmează:

Nu se poate ca fiica mea, terminînd școala de zece ani, să mulgă vacile!

Să bea lapte, poate, dar să mulgă vacile consideră că ar fi rușinos pentru ea! (**Exclamații rîsete, aplauze**).

Aceasta este filistinism, este spirit mic burghez. Le-ar sta oare bine tinerilor și tinerelor noastre o atitudine mic burgheză față de muncă? Nu, nu le-ar sta bine. Aceste concepții greșite și foarte dăunătoare asupra muncii trebuie condamnate cu hotărîre ca o rămășiță a vechilor concepții care ne-au rămas încă de la societatea capitalistă. Muncitorii și colhoznicii, toți oamenii muncii productive reprezintă gloria și mîndria societății socialiste. Prin munca lor, muncitorii, colhoznicii, intelectualii, creează toate bogățiile și valorile materiale.

Pentru ca această muncă să fie mai productivă, iar țara și mai puternică și mai bogată, trebuie ca oamenii muncii să-și însușească cunoștințele, realizările științei și tehnicii. Tineretul nostru trebuie să țină întotdeauna minte indicația marelui Lenin — să învețe, să învețe și iar să învețe pentru a construi cu succes o viață nouă.

Trăim în marele stat sovietic, unde puterea aparține poporului. Poporul muncitor a luat puterea în propriile lui mîini și, în urma Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, a devenit stăpîn al țării sale. Muncitorii și țăranii construiesc o viață nouă pe baza marii învățături a marxism-leninismului. Succesele noastre în construcția comunistă constituie o mărturie grăitoare a justeței genialei concluzii a marxism-leninismului că adevăratul făuritor al istoriei este poporul, care prin munca sa creează bunurile materiale.

Trebuie să prețuim și să respectăm pe oamenii muncii, deoarece munca lor cinstită și nobilă contribuie la înflorirea societății noastre socialiste; această muncă creează tot ce este necesar vieții, țării, tot ce constituie mîndria gloria și puterea ei. Și oricine trebuie să se mîndrească cu faptul că prin munca lui contribuie la cauza comună a construirii societății comuniste (**Aplauze prelungite**).

Trebuie să combatem, să combatem cu multă dîrzenie, dăunătoarea stare de spirit filistină care constă în a nu respecta munca (**Aplauze**).

Partidul Comunist a trasat sarcina ca toți oamenii sovietici să aibă studii medii. Inseamnă oare aceasta că un om cu studii medii nu trebuie să dorească să lucreze într-o fabrică sau uzină, într-un S.M.T. sau colhoz? Desigur că nu! Intr-un asemenea caz cine ar lucra în colhozuri sau pe șantierele de construcții?

Știți bine că, în condițiile noastre, fiecare muncitor, fiecare colhoznic cu studii medii va avea posibilitatea să-și însușească și studii superioare — fie într-o școală superioară, fie prin studiu individual, fie la școlile superioare serale fără scoatere din producție. Toate acestea sînt bune. Dar spunem noi oare că oamenii sovietici nu trebuie să construiască case, să lucreze în uzine și fabrici, să cultive cartofi și să mulgă vacile? Dar unii oameni cu studii medii nu vor să o facă, cred că o asemenea muncă ar fi rușinoasă pentru ei. Aceasta nu este just. (**Aplauze furtunoase**).

Tovarăși, trebuie să ridiculizăm și să stîrpim aceste concepții înapoiate. Satiricii noștri trebuie să le cauterizeze cu fierul roșu, pentru ca celui care are o atitudine nejustă față de muncă să-i fie rușine nu numai să vorbească cu dispreț despre muncă dar chiar să se gîndească la așa ceva.

Cred că este o problemă clară și nu voi mai vorbi astăzi despre ea. In general însă va trebui să se mai vorbească despre ea nu numai odată! (**Rîsete, aplauze**).

Tovarăși! Gîndiți-vă numai cîte uzine, fabrici, centrale electrice printre care centrale atomice va trebui să construim în cel de al șaselea cincinal, cîte orașe și sate noi!

Multe întreprinderi se vor construi în partea europeană a Uniunii Sovietice dar va trebui să construim un număr important de întreprinderi în Siberia, în Kazahstan, în Extremul Orient, în alte ținuturi și republici aflate la mari distanțe de Moscova, dar foarte apropiate de ea, unite cu ea în năzuința lor spre dezvoltarea țării noastre, spre realizarea mărețelor noastre planuri de construire a comunismului.

Inainte vreme, au fost create multe cîntece triste de tot felul despre Siberia. In timpul țarismului, Siberia era un loc de deportare, de ocnă. De aceea, Siberia, era un fel de sperietoare, imaginea Siberiei era denaturată în mod grosolan. Dar pămîntul Siberiei este un pămînt minunat și dintre cele mai bogate. Iată, Anastas Ivanovici Mikoian s-a întors de curînd din China. In drum spre Moscova el s-a oprit în cîteva orașe ale Siberiei și spune că acum acolo este o temperatură de 10-15 grade, că în unele regiuni nici nu mai este zăpadă. Siberia noastră sovietică nu seamănă de loc cu imaginea filistină care s-a creat despre ea. Subsolurile ei au bogății imense: acolo există rezerve inepuizabile de cărbune, diferite metale, material lemnos și multe alte. Acolo bogățiile sînt într-adevăr colosale așa încît nu este cazul să renunțăm la ele sau să le lăsăm ascunse. Și noi nu vom renunța la ele, ci le vom folosi pentru binele poporului sovietic, pentru binele țării noastre. Iată unde poate să se manifeste tineretul nostru sovietic — să valorifice ținuturi încă nepopulate, să construiască acolo uzine, fabrici, centrale electrice, căi ferate moderne, orașe bine amenajate.

In regiunile din răsăritul țării trăiesc și muncesc milioane de oameni sovietici, ei își iubesc ținutul. Multe regiuni răsăritene nu sînt încă suficient de populate și așteaptă să mai fie complectate cu oameni curajoși și harnici.

Tovarăși comsomoliști! Pentru valorificarea bogățiilor care au rămas neatinse timp de secole în Siberia, în Extremul Orient, în republicile sovietice din Asia Centrală, Comsomolul va putea repartiza numărul necesar de oameni care să pornească cu însuflețire la înălțarea unor noi construcții în aceste regiuni.

Trebuie să spunem că și în trecut despre Siberia se vorbea nu numai de rău ci și de bine. Cu peste 160 de ani în urmă, Alexandr Radișcev, unul din primii revoluționari ruși, scria: Ce ținut bogat este această Siberie, ce ținut puternic! Trebuie să mai treacă secole, dar cînd va fi populată este predestinată să joace un mare rol în analele lumii".

Caracterizînd Siberia, marele nostru scriitor proletar Maxim Gorki vorbea despre ea ca despre o țară imensă cu bogății fabuloase, „un pămînt care pare să dezvăluie tot mai bucuros în fața noastră comorile inepuizabile ale subsolului său, masivele uriașe de păduri, rezervele nemăsurate de energie ale puternicelor lui fluvii".

Siberia are fluvii puternice ca Enisei, Obi, Lena, Angara. Mulți dintre voi știu probabil ce reprezintă Angara. Angara este un fluviu puternic. Pe malurile ei se construiesc puternice hidrocentrale printre care hidrocentrala de la Bratsk — cea mai mare din lume. Chiar și numai Angara cîte bogății va da poporului nostru!

Intrezărind viitorul Siberiei, Maxim Gorki scria: „Izbind imaginația prin măreție se perindă imaginile de basm ale viitorului Siberiei pe care le va crea forța stihiilor îmblînzită și valorificată de munca energică a oamenilor..."

Voi tineretul sînteți acei care trebuie să înfrînați, trebuie să supuneți vijelioasele fluvii siberiene, să folosiți mai deplin bogățiile subsolului siberian, să le puneți în slujba poporului nostru sovietic.

Tovarăși! Pentru principalele construcții ale celui de al șaselea cincinal va fi nevoie de sute de mii de noi muncitori. Pentru a asigura cadrele necesare acestor construcții, Comitetul Central al partidului și guvernul sovietic vor chema tineretul sovietic să trimită pe cei mai buni tovarăși ai săi la construirea celor mai importante întreprinderi.

(Continuare în numărul viitor)

Declarația reprezentantului Ministerului Afacerilor Externe al Angliei

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La o consfătuire de presă care a avut loc la 12 aprilie, reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a fost rugat să comenteze răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările ziarului „Times". Reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe a declarat: „Impărtășim speranța mareșalului Bulganin că vizita sa va fi încununată de succes"..

Reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe a refuzat să comenteze mai amănunțit răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările ziarului „Times".

Apelul participanților la Conferința unională a tinerilor constructori

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Consfătuirea unională a tinerilor constructori, care s-a desfășurat la Kremlin, a adoptat un apel către comsomoliști și comsomoliste, către toți tinerii și tinerele care lucrează pe șantiere, în întreprinderile industriale de materiale de construcții, în întreprinderile constructoare de mașini de construcții și mașini rutiere, către tinerii arhitecți, ingineri și tehnicieni din construcții.

După ce arată că mai mult de jumătate din numărul total al constructorilor sovietici sînt comsomoliști și comsomoliste, tineri și tinere, în apel se arată că sarcina principală a constructorilor este lupta pentru îndeplinirea cu succes a celui de al șaselea cincinal și în primul rînd, a planului pe anul 1956.

Apelul cheamă lucrătorii din sectorul construcției de mașini de construcții să îmbunătățească calitatea mașinilor și mecanismelor produse, să sporească producția de scule mecanizate, precum și de diferite mecanisme și dispozitive folosite în construcții.

Delegații la consfătuirea unională adresează de asemenea lucrătorilor din industria materialelor de construcții chemarea de a asigura fără întreruperi șantierelor materiale de construcții de calitate superioară și ieftine. Ei cheamă pe fiecare tînăr constructor să-și însușească la perfecție profesiunea, să învețe cu perseverență.

Astfel se face propaganda...

Franta Tabor (Otto Graff), slugă credincioasă la postul de radio „Europa liberă" s-a adresat într-o zi lui Oldrich Bukaci, cetățean cehoslovac dintr-un lagăr de pe teritoriul R. F. Germane, unde sînt închiși oameni, cărora nu li se permite să se întoarcă în patria lor, solicitîndu-i o declarație. Acesta a refuzat invitația. Neputîndu-se prezenta în fața superiorului fără nici o achiziție, lui Franta i-a venit o idee „originală". Să se adreseze micuțului Standa Bukaci, în vîrstă de 4 ani, care să acorde un „interviu" „Europei libere". Foarte mulțumit de isprava sa, ingeniosul „reporter" a început întrebările. A ținut cu orice preț ca ele să fie adaptate vîrstei și nu lipsite de spirit.

— Te-ai speriat cînd ai trecut granița?

— Peste care graniță?

— Ai văzut soldați, sau nu?

— Da, i-am văzut în jurul lagărului.

— Tăticul tău s-a luptat cu soldații cînd ați trecut în lumea liberă?

— Nu, tăticu nu se bate niciodată, eu mă bat.

Convorbirea a fost astfel transmisă de „Europa liberă" cu toată seriozitatea și pentru ca momentul să rămînă memorabil societatea americană de radiodifuziune a ținut să-l fotografieze pe micuțul Standa cu hîrtia în mînă în fața microfonului.

Priviți fotografia reprodusă din ziarul „Mlada fronta".

Ce contează că Standa nu știe să citească?

Astfel se face propaganda și se cîștigă banii. La ce ajută toate acestea ne-o arată însă faptul că Oldrich Bukaci, împreună cu familia, s-a întors zilele acestea în țară.

Unele aspecte ale economisirii metalului

(Urmare din pag. 3-a)

I.M.B. problemele muncii tinerilor, a antrenării lor la economii nu constituie nici un fel de preocupare pentru comitetul U. T. M. Dar mai sînt și altfel de deficiențe a căror înlăturare ar putea duce la însemnate economii de metal. Este vorba de problema calificării tinerilor la locul de muncă, de problema asigurării condițiilor de muncă și de viață ale tineretului, problemă de care depinde într-o mare măsură contribuția tinerilor la îndeplinirea planului de producție, la realizarea de economii etc. Trebuie spus că nici la I.M.B. și nici la „Electromotor", această problemă nu e privită cu toată seriozitatea și în toată complexitatea ei. Lipsurile manifestate de tineri în producție nu trebuie privite în sine, ci trebuie analizate în profunzime toate cauzele care le determină și luate măsurile cele mai potrivite pentru sprijinirea și stimularea calificării și educării tinerei generații de muncitori. Faptul că la aceste întreprinderi, la secțiile de strungărie — și nu numai la acestea — sînt tineri care nu-și îndeplinesc norma, care dau rebuturi, nu se datorește numai indisciplinei tinerilor, ci și altor cauze, printre care destul de importantă este atitudinea de dezinteres a unor maiștri față de creșterea de cadre tinere.

★

Ce posibilități mari au organizațiile U. T. M. de a contribui la acțiunea patriotică de economisire a metalului reiese în mod clar din exemplul organizației de bază U.T.M. de la secția strungărie a uzinei „Electromotor". Din inițiativa secretarului organizației de bază U.T.M., controlorul tehnic Schmith Iosif, în această secție s-a alcătuit o brigadă complexă de economii. Brigada cuprinde 7 utemiști, strungari, lăcătuși etc. E interesant de reținut că membrii brigăzii, analizînd toate rezervele de economii din secție, au luat inițiativa de a recondiționa tole de stator din tablă silicioasă rebutate și de a confecționa din ele motoare. Brigada înființată la 1 martie și-a trecut în plan ca în timpul liber să lucreze 10 motoare T.N.S.; încă în primele zile membrii brigăzii au confecționat în acest fel 3 motoare. La fiecare motor confecționat cu tole din rebuturi se fac economii de tablă silicioasă în valoare de cca. 400 lei. Dacă ținem seama de faptul că la consumul de tablă silicioasă pentru motoarele electrice coeficientul de utilizare este în medie de 0,50 ne putem da seama de importanța pe care o are inițiativa utemiștilor de la „Electromotor". Dacă în toate întreprinderile care produc motoare electrice s-ar extinde această inițiativă s-ar putea reduce mult pierderile ce se înregistrează azi la tabla silicioasă, s-ar putea produce mult mai multe motoare, s-ar reduce considerabil prețul de cost al acestora.

Avîntul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai a cuprins marea masă a tineretului nostru muncitor.

Rezerve interne nebănuite de economii ascunde fiecare fază a producției, fiecare secție și întreprindere. Organizațiilor U.T.M. le revine rolul de a contribui practic la descoperirea și folosirea lor de către tineret, pentru a da țării sute și sute de tone de metal atît de trebuincios măreței construcții socialiste.

MARIA GULIMAN

Delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. a sosit la Leningrad

KALININ 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 aprilie, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a continuat să viziteze orașul Kalinin. Oaspeții au vizitat uzina constructoare de vagoane, unde a avut loc un miting. Salutîndu-i pe oaspeți, tov. Lukianov, directorul întreprinderii, i-a rugat să transmită poporului romîn un cald salut și urări de succes în construirea socialismului.

Delegația Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne a vizitat de asemenea Școala medie nr. 8, o grădiniță de copii, Palatul Culturii, Combinatul pentru producția de fibre artificiale.

In seara aceleiași zile, delegația a părăsit orașul Kalinin, plecînd spre Moscova.

★

LENINGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 aprilie delegația Marii Adunării Naționale a legația Marii Adunări Naționale a frunte cu Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a sosit la Leningrad.

In gara Moscova, pavoazată cu drapele de stat ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice, delegația a fost întîmpinată de E. G. Sirjalkovski, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Leningrad, de deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S., ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., de deputați ai Sovietului orășenesc Leningrad, de reprezentanți ai vieții publice, presei și radioului.

Oaspeții au fost salutați cu căldură de E. G. Sirjalkovski.

C. Pîrvulescu a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei frățești indestructibile dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne.

In 24 de ore

COLOMBO — După cum anunță agenția Reuter, la 12 aprilie, Bandaranaike, liderul partidului Frontului Unit popular, care a obținut victoria în alegerile generale din Ceylon, a depus jurămîntul ca prim-ministru și ministru de Externe al Ceylonului.

WASHINGTON. — Potrivit relatărilor postului de radio Washington, Casa Albă a comunicat la 11 aprilie că cancelarul Republicii Federale Germane, Adenauer, va vizita Statele Unite în luna iunie la invitația președintelui Eisenhower. Intre 12 și 13 iunie sînt fixate tratative între Adenauer, președintele Eisenhower și secretarul de stat Dulles.

BELGRAD. Potrivit datelor statistice publicate de ziarul „Politika" anul trecut populația Iugoslaviei a fost de 17.557.000 de persoane.

ROMA. — La 10 aprilie a luat sfîrșit Plenara Comitetului Central al Partidului socialist italian. In cuvîntul de închidere, Pietro Nenni a subliniat că, așa cum au arătat dezbaterile, în partid există o unitate de opinie asupra problemelor principale. Plenara a adoptat o rezoluție asupra problemelor discutate.

SPORT

Un interviu al Angelicăi Rozeanu

Sportivii romîni care au participat cu succes la cea de a 23-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă continuă să fie înconjurați cu mult interes de oficialitățile sportive și ziariștii japonezi. După cum transmite corespondentul Agenției United Press, Angelica Rozeanu a acordat un interviu ziarului „Mainichi" din Tokio, în care-și spune părerea despre jucătorii participanți la campionate și răspunde la unele întrebări privind utilizarea paletei cu burete și „priza" paletei. Angelica Rozeanu a declarat că ea preferă „priza" normală în locul prizei „toc" pe care o folosesc majoritatea jucătorilor japonezi, deoarece aceasta din urmă dezavantajează mult jocul de apărare. In ceea ce privește utilizarea paletei cu burete, Angelica Rozeanu a spus că pînă la urmă tot paleta cu cauciuc va depăși paleta cu burete, dînd ca exemplu chiar pe japonezul Tomita care a folosit-o cu succes în finala probei de dublu bărbați. Despre înfrîngerea suferită în fața japonezei Tasaka în proba de simplu femei, Angelica Rozeanu a declarat că a jucat atunci cel mai slab meci din lunga ei activitate sportivă. Tasaka, a spus Rozeanu, nu este tipul de jucătoare pe care eu nu pot să o înving. La pierderea acestui meci — a adăugat Rozeanu — a contribuit și încrederea exagerată în propriile mele forțe după victoriile obținute în cupa „Corbillon".

Relativ la campionatele de la Tokio, Angelica Rozeanu a făcut următoarele observații: „In proba de simplu am considerat-o pe Ann Haydon cea mai tare jucătoare dar și ea a fost eliminată. Cîștigătoarea titlului mondial la simplu femei, Tomi Okawa, (singura jucătoare japoneză care folosește priza normală) va putea obține și alte mari succese dacă-și va îmbunătăți apărarea.

Ogimura și Tanaka, finaliștii probei de simplu bărbați au fost de departe cei mai buni jucători ai campionatului". Rozeanu a mai spus că după ce vor vizita Japonia, sportivii romîni vor participa la mai multe întîlniri în R.P. Chineză și apoi se vor reîntoarce în patrie.

Campionatele mondiale de volei

La 31 martie s-au încheiat înscrierile pentru campionatele mondiale masculine și feminine de volei, care vor avea loc la Paris între 30 august și 12 septembrie.

In competiția masculină au confirmat participarea 24 de echipe și anume: Austria, Belgia, Brazilia, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Coreea de Sud, Franța, R. F. Germană, Grecia, R.P.F. Iugoslavia, Italia, Israel, Luxemburg, Mexic, Norvegia, Olanda, R. P. Polonă, Pakistan, Portugalia, R. P. R., S.U.A., Turcia, U.R.S.S.

Campionatul mondial feminin va fi disputat de 19 echipe: Austria, Belgia, Brazilia, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Coreea de Sud, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Japonia, Luxemburg, Mexic, Norvegia, Olanda, R. P. Polonă, R.P.R., S.U.A. și U.R.S.S.

Potrivit regulamentului competiției, atît echipele masculine cît și cele feminine au fost împărțite în cinci serii, ținîndu-se seama de rezultatele obținute la ultimele campionate mondiale (Moscova 1952), europene, asiatice și pan-americane. Echipele U.R.S.S., R. Cehoslovace, R. P. Bulgaria, R.P.R. și Franței au fost alese cap de serie.

In campionatul mondial feminin, drept favorite au fost desemnate echipele U.R.S.S., R. P. Polone, R. Cehoslovace, R. P. Bulgaria și R.P.R.

Turneul de șah de la Amsterdam

In runda a 9-a a turneului internațional de șah de la Amsterdam, fruntașul clasamentului, marele maestru sovietic Gheller, a remizat în 23 de mutări cu Szabo. Tot la egalitate s-au terminat partidele Pilnik-Smislov, Keres-Petrosian și Spasski-Panno. Bronstein a întrerupt cu mari șanse de cîștig partida cu Filip.

In clasament continuă să conducă Gheller cu 6 puncte din 9 posibile.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia, Miorița, N. Bălcescu**: Ciocîrlia și Ilie în luna de miere; **Magheru, Filimon Sîrbu, Elena Pavel**: Cavalerul fără lege; **Republica, București, Popular**: Nufărul roșu; **V. Alecsandri, Victoria, Vasile Roaită**: Serenada străzii; **Infrățirea**: Cei doi; **Lumina**: Tata, mama bona și... eu; **Central, Grivița, Flacăra**: Urmărirea; **Tineretului**: Ana Zaccheo; **Maxim Gorki, Timpuri Noi**: Povestea viteazului Baiaia; **Alex. Popov**: Orele speranței; **8 Martie**: Liliacul; **Cultural**: Fetele din piața Spaniei; **Unirea**: Sfîrșitul unei cariere; **Const. David**: Doi prieteni; **T. Vladimirescu**: O noapte pe Mont Blank; **Carpați, 23 August**: Star fără voie; **Arta**: Matrozul Cijik; **Munca**: Prietenia marilor popoare; **Moșilor**: Stele pe aripi; **Donca Simo**: Căi albastre; **Ilie Pintilie**: Drum periculos; **M. Eminescu**: Trei starturi; **1 Mai, Libertății**: Bel Ami; **Volga**: Zvăpăiata; **8 Mai**: Submarinul 323; **Coșbuc**: Incercarea fidelității; **Rahova**: Vagabondul (seria I-a); **Olga Bancic**: Căderea emiratului; **Aurel Vlaicu**: Poveste neterminată.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52